

VINOŘSKÝ ZPRAVODAJ



144

Informační dvouměsíčník Městské části
Praha-Vinoř / ZDARMA / 2020



■ Komu patří Ctěnický háj? ■ ROZHOVORY:
Marta Ferencová & Jaroslav Krajl ■ Pastvina

KVĚTEN / ČERVEN

Vážení a milí čtenáři Vinořského zpravodaje,

omlouvám se, že si osobuji právo oslovovat vás hned v úvodním slově tohoto časopisu. To by mělo přece jen patřit spíš šéfredaktorce nebo starostovi. Jaký je tedy důvod, proč to takříkajíc „spadlo na mě"? Počátkem roku mě rada MČ Praha-Vinoř pověřila transformací našeho dosavadního čtvrtletníku do podoby periodika s častější frekvencí vydávání a tím pádem i větší aktualností. Cítím tedy za současnou podobu Vinořského zpravodaje přímou zodpovědnost.

Původně jsem měl samozřejmě v úmyslu napsat těchto pár řádek pro minulé číslo, ale koronavirus se ukázal být jako podstatnější téma. Stále zpřísňovaná vládní opatření proti němu nám při přípravě vydání neustále ubírala relevanci dalších a dalších textů o plánech městské části i chystaných akcích. Byli jsme proto nakonec rádi, že jsme číslo 143/2020 vůbec dali v nějaké smysluplné formě dohromady.

Teď na počátku května sice ještě není nad virem ani zdaleka vyhráno, ale přece jen už se zdá, že by se s trochou štěstí mohlo začít blýskat na lepší časy. Toto číslo Zpravodaje se tak začíná přibližovat podobě, která by se dala považovat za „normální“.

A proč tedy vypadá časopis od letoška právě tak, jak vypadá? Když jsme si pečlivě shromáždili na jednu hromádku tištěná periodika z různých městských částí, měst a vesnic, zjistili jsme, že náš dosavadní čtvrtletní sešitek už mezi nimi opravdu působí poměrně kuriózně. Všechny ostatní časopisy měly formát A4 (čili právě takový, jaký teď držíte v rukou) a lišily se od sebe navzájem pouze v tom, kolik péče bylo věnováno jejich naplnění aktuálním a zajímavým obsahem a jejich grafické podobě. Od skutečnosti, kolik toho měli autoři časopisů svým čtenářům říci, se také odvíjela periodicitu vydávání. Nejvíce tak vychází podobných tiskovin v měsíčním a dvouměsíčním rozestupu, ale výjimkou nejsou ani čtrnáctideníky nebo dokonce týdeníky.

Na rozdíl od radnic, které si mohou dovolit platit si redaktory, pro něž je příprava podobných časopisů hlavní pracovní náplní, vzniká Vinořský zpravodaj stále jako produkt činnosti redakční rady, jejíž členové se této činnosti věnují především ve svém volném čase. Přesto jsme se ale pokusili náplň časopisu v rámci možností atraktivit – a výsledkem jsou mimo jiné pravidelné rozhovory se zajímavými osobnostmi a články od autorů, jejichž názory jsou přínosné a originální.

Přeji příjemné a inspirativní jarní počtení,

Robert Rytina, zástupce starosty
a člen redakční rady VZ

Vaše názory a připomínky k současné podobě
Vinořského zpravodaje si rád přečtu na adrese
robert.rytina@praha-vinor.cz



VINOŘSKÝ ZPRAVODAJ č. 144 / 2020

OBSAH:

■ Slovo starosty / 3

■ Informace úřadu / 4

■ Ctěnice / 8

■ Rozhovor

Jaroslav Krajl / 9

Marta Ferencová / 12

■ Ze života Vinoře / 14

■ Hoffmanův dvůr / 19

■ Vincent a knihovna / 20

■ Ze života základní školy / 22

■ Ze života mateřské školy / 24

■ Ze života farnosti / 25

■ Ze života spolků / 25

Na nikoho nezapomínáme

VYSPĚLOST SPOLEČNOSTI SE VĚTŠINOU MĚŘÍ DOSAŽENÝMI ÚSPĚCHY VE VĚDĚ NEBO TECHNICE. PRO MĚ JE MOŽNÁ JEŠTĚ DŮLEŽITĚJŠÍM MĚŘÍTKEM, JAK DOKÁŽEME POMOCI TĚM, KTERÍ JSOU ZNEVÝHODNĚNI NEBO V MENŠINĚ.



Hlavním cílem městské části je samozřejmě dělat věci ve prospěch co největší skupiny občanů, ale nesmíme zapomínat ani na lidi na okraji. A v tomto případě „na okraji“ je myšleno z hlediska plochy Víně.

Mnoho let se obyvatelé ve Ctěnicích ptají, kdy i k nim povede vodovod, jestli někdy budou mít kanalizaci, a kdy uslyší místní rozhlas....? Lidé s pozemky, nebo i domem nad Obůrkami si desítky let stýskali, že k nim vede jen blátivá cesta plná děr – v létě prašná, v zimě kolikrát neprůjezdná.

Mám velikou radost, že i v těchto místech se nám postupně daří měnit věci k lepšímu.

Vodovod do Ctěnic je vyprojektován a stavební povolení na spadnutí, kanalizace se tam připravuje a místní rozhlas se rozšíří ještě do prázdnin a měl by být slyšet všude, nejen ve Ctěnicích.

Na druhé straně Víně se v průběhu dubna podařilo kompletně opravit čtyři sta metrů cesty od mlékárny až na ostroh nad rybníky v Obůrkách, takže přijet k domu či parcele již nebude pro lidi problém bez ohledu na roční dobu nebo počasí.

MČ se snaží nezapomínat na nikoho.

Cestou necestou

Cesty spojují místa i lidi, některými projede 10,000 aut za den, jinými projde pár lidí za týden. Ale bez ohledu na

to naše MČ chce, aby všechny byly hezké, vyspravené a jejich okolí uklizené.

Během několika minulých týdnů investovala Víně nemalé prostředky do vyřezávání náletových dřevin a ošetření stromů podél celé Mladoboleslavské od Víně až do Kbel a stejně tak na druhé straně od konce Živanické až na hranici naší městské části s Horními Počernicemi.

mi. Výsledkem bylo více jak 100 pytlů odpadků a přes 35 vrchovatých velkých kontejnerů větví. Když nyní jede člověk po těchto silnicích, již ji nelemují křoviska a černé skládky, ale hezké aleje, do kterých chce Víně na podzim dosadit více než 100 nových stromů.

Stejně krásně vypadá část cesty Víněnským parkem kolem pramene, vyspravené štěrkem a štěpkou.

Podařilo se také zajistit ve spolupráci s TSK opravu 600 m nejvíce poškozené části Mladoboleslavské od Normy až ke Stromu. Vyfrézovaný materiál se hned použil na opravu polní cesty od mlékárny až na ostroh nad rybníky v Obůrkách. Původní žalostná prašná cesta, plná hlubokých výmolů se během několika hodin proměnila v hezkou rovnou a trvale sjízdnou místní komunikaci.

Šťastnou cestu všem po nových a opravených cestách.

Michal Biskup, starosta



Stížnosti na nezodpovědné cyklisty

Vážení občané,
začalo jaro a na úřadě městské části se nám hromadí nepříjemné stížnosti z řad občanů Vinoře i přilehlých městských částí na bezohledné cyklisty a majitele koloběžek, kteří se pohybují mimo vyznačené trasy. Podle zákona č. 289/1995 Sb. o lesích § 20, bod j, říká: „V lesích je zakázáno mimo lesní cesty a vyznačené trasy jezdit na kole.“

Stejně tak se při úklidu chodníků dostáváme do nepříjemných situací ze stran cyklistů. Podle zákona 361/2000 Sb.

o pozemních komunikacích § 53, 57 a 58 je to jasné, cyklista na chodník nepatří. Cyklisté nemají na chodníku co dělat a podle zákona 361/2000 Sb. o pozemních komunikacích § 125 c, za jízdu na chodníku mohou dostat pokutu. Stejně tak, když na kole přejíždějí přechod pro chodce. To si mohou dovolit pouze tam, kde je vedle přechodu pro chodce vyznačen cyklo přejezd.

Žádáme občany, aby dodržovali zákony a byli ohleduplní ke svému okolí.

Zaměstnanci ÚMČ



Distribuce desinfekce

„Je to osmdesátiprocentní lih, bohužel denaturovaný. Dejte si to doma do rozprašovače a dávkujte to z něj, na ruce nebo na věci, klíče, kliky... Neřeďte to, nepijte ho. Hezký den.“

V lehkých obměnách jsem tyto informace opakoval po tři soboty tak často, že se mi o nich v noci pak zdálo.

Ale rozlévání desinfekce byla naprosto skvělá kratochvíle. Ke konci března a v průběhu dubna nebylo moc příležitostí, jak přijít mezi lidi. Něco dělat. A i monotónní činnost a mechanické opakování základních informací bylo radostným zpestřením jinak trudného čekání, až se ta nešťastná koronavirová pandemie přežene.

Jak vtipně poznamenal radní pro kulturu Robert Rytina, rozlévání desinfekce bylo vlastně takovým kulturním vrcholem té doby ve Vinoři!

Velmi mě při rozlévání desinfekce bavilo pozorovat, jakou má kdo roušku. Někdo měl profirespirátor s vysokým stupněm ochrany, někdo měl jednorázové, ale nejčastěji lidé chodili v rouškách látkových.

A některé byly fakt krásné. Skvěle ušité z krásné látky.

A velkou radost mi udělalo zjištění, že lidé se umí usmívat očima.

**Martin Mach Ondřej,
denaturovaný rozlévač desinfekce**

Viru zmar!

MOŽNÁ TO BYLA VZPOURA.

VZPOURA PROTI NEVIDITELNÉMU NEPŘÍTELI, KTERÝ NÁM Z PEVNINSKÉ ČÍNY VZKÁZAL: NIC NEZMŮŽETE. JEN SEĎTE DOMA A ČEKEJTE, AŽ SI PRO VÁS PŘIJDU! ANEBO VZPOURA PROTI NESPLNITELNÉMU ZADÁNÍ: NOSTE ROUŠKY, I KDYŽ NEJSOU.

Ta vzpoura je zatím úspěšná. Vznikla tu skupina kolem Komunitního centra Vincent „Roušky pro Vinoř“, v jejíž sekretariátu kanceláři rozdáváme od prvního dne nouzového stavu roušky občanům Prahy 9, pro seniory máme připravené roušky s filtrem z nanovláknů. Naším cílem je chránit ty nejohroženější skupiny. Proto teď na Praze 9 seniorům, matkám samoživitelkám a dalším potřebným bezplatně rozvážíme potraviny. Výhodou je bezkontaktní režim. Těm, kteří budou mít o tuto pomoc zájem, je přivezeme a podáme přes plot, nebo pověsíme na



Velkoobjemové kontejnery na bioodpad

STANOVIŠTĚ	DATUM	ČAS OD	ČAS DO
ulice V Žabokřiku (křižovatka s ul. Turkovická)	10. 05. 2020	13:00	16:00
Mikulovická	15. 05. 2020	15:00	18:00
Bohdanečská 677	16. 05. 2020	13:00	16:00
Křemílkova	24. 05. 2020	09:00	12:00
U Cukrovaru	24. 05. 2020	13:00	16:00

kliku. Za tuto službu, ani za potraviny nemusíte nic platit, jde o produkty, které nám umožnila odebírat Potravinová banka, a které jsou většinou určené k rychlé spotřebě. Rozsah a skladbu sortimentu určuje sama Potravinová banka, většinou jde ale o jogurty, mléka, tuky, sušenky, pečivo a různé sladkosti.

Milí sousedé! Pokud víte o někom, kdo podobnou pomoc potřebuje, nebo sami do takové skupiny patříte, ozvěte se nám. Anebo se rovnou přihlaste na naši webovou stránku:

www.potravinyseniorum.cz.

Rádi se u vás zastavíme.

Viru zmar, seniorům a seniorkám zdar!

David Smoljak, radní MČ,
senátor za obvod Praha 9

Obědy pro seniory

V pondělí 20. dubna se naši senioři dočkali obnovení přípravy obědů ve školní jídelně. Ve zrekonstruované kuchyni mateřské školy byl za dodržení bezpečnostních opatření (s rouškami a minimálně dvoumetrovými rozestupy) zahájen provoz v prozatím omezeném režimu, který spočívá ve vaření jednoho hlavního jídla bez možnosti volby včetně polévky. Jídlo je baleno balicím strojem, který Městská část pořídila z prostředků obdržných od Hlavního města Prahy na opatření související s výskytem koronaviru Covid-19, do jednorázových plastových výdejních misek, aby se vyloučila možnost případné kontaminace jídelních nosičů. V den zahájení projevoval zájem o obědy kolem 35 seniorů s tím, že pro tři z těch, kteří si nemohou obědy osobně vyzvednout je zajištěn dovoz jídla péčí našeho Výboru pro sociální věci a zdravotnictví.

Informace o zahájení opětovného provozu obědů pro seniory byly zveřejněny na webových stránkách naší základní školy a každému z předchozích odběratelů obědů byl doručen i leták s informacemi připravený úřadem MČ. V případě zájmu dalších seniorů o odběr obědů určitě zbývá kapacita pro jejich přípravu, proto se zájemci k objednání obědů mohou nadále obracet na paní Novotnou v kanceláři jídelny MŠ, tel. 607 021 639. Cena jednoho oběda s polévkou pro seniory s bydlištěm na území Víně je 46,- Kč, v případě dovozu pak o 10,- Kč vyšší. Obědy je nutné platit z bankovní-

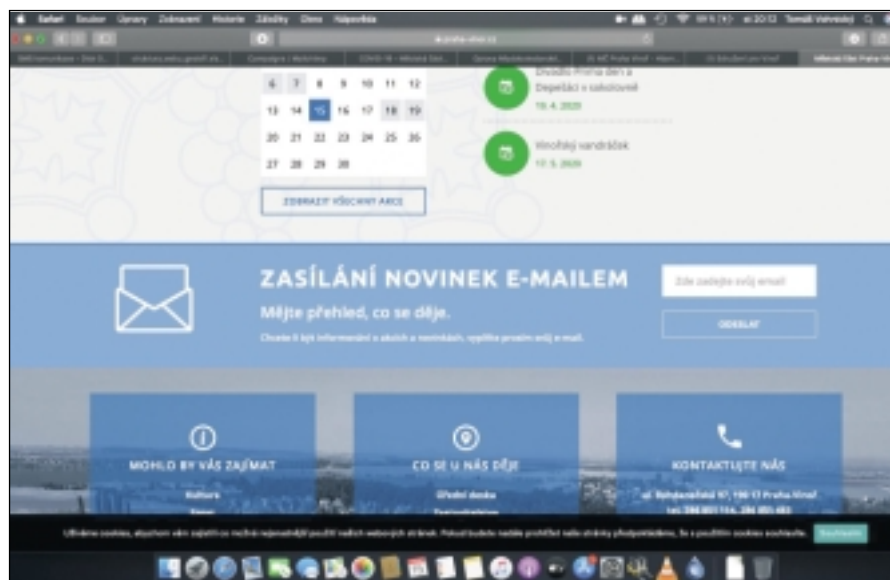
ho účtu formou inkasa; pokyny k platbě obdrží zájemce při prvním odběru oběda. Ve výjimečných případech (pro nemajitele bankovního účtu) bude možno uhradit obědy formou poštovní složky. Úhrady v hotovosti jsou vyloučeny.

Současný režim předpokládáme zatím do konce školního roku, tj. do 30. června 2020, s tím, že další způsob přípravy seniorských obědů bude záležet na vývoji celospolečenské situace. Od září ale

doufáme, že se snad budeme moci vrátit ke stavu před rekonstrukcí kuchyně MŠ a také před následným zavedením protiepidemiologických opatření naší vlády, tj. k vaření dvou hlavních jídel na výběr a jejich odnosu ve vlastních nádobách.

S přáním pevného zdraví a dobré chuti k našim obědům.

Jan Červenka, radní MČ



Představení komise pro digitalizaci a ICT

KOMISE PRO DIGITALIZACI A ICT JE NEJNOVĚJŠÍ PORADNÍ ORGÁN RADY MČ. TENTO ORGÁN MÁ JEDINÝ CÍL: "POMOCI VINOŘI S DIGITALIZACÍ NA NĚKOLIKA ÚROVNÍCH". DIGITALIZACI A ICT VE VINOŘI NIKDO HISTORICKY NEŘEŠIL, PROTO PRÁCE KOMISE ZAČALA NA ZELENÉ LOUCE A TÍM PÁDEM PŘED SEBOU MĚLA NELEHKÝ ÚKOL. CO SE NÁM ZATÍM Povedlo a CO MÁME V PLÁNU? NÁSLEDUJÍCÍ ČLÁNEK VÁM FUNGOVÁNÍ NAŠÍ KOMISE PŘIBLIŽÍ.

Každý si pod pojmem digitalizace představí něco jiného. My chceme pomocí digitálních nástrojů pomoci jak občanům, tak zaměstnancům na úřadě. Věříme, že nároky na digitalizaci budou silnější a silnější, proto je ideální doba začít pracovat na hodně aktivitách.

Komise hned po svém startu dostala úkol, aby vznikl kompletně nový web. Tato výzva nám byla zadána od Rady MČ, protože starý web už měl pár let odslouženo. Nový web jsme chtěli kompletně předělat, přinejlepším na systému, se kterým budou všichni umět pracovat, a který by tu mohl být ještě dlouho po nás. Vytvořili jsme zadání, zjišťovali, co by na novém webu mělo být, vytvořili jsme UX návrhy apod. Té práce před vznikem nového webu bylo opravdu hodně. Sečteno a podtrženo, pár měsíců práce a v létě

se spustil nový web. Jednalo se o poměrně velkou změnu, ať už to byla informační architektura či grafika.

Té práce bylo hodně, ale tím to rozhodně neskončilo. Pořád pokračuje vývoj nových komponent na webu, například chceme v brzké době spouštět komunitní fórum pro občany, jednotnou fotogalerii a mnoho dalšího.

Před několika měsíci jsme web přihlásili do soutěže Zlatý erb, který oceňuje nejlepší webové prezentace obcí. Vyhlášení mělo proběhnout před několika týdny, ale vzhledem k současné pandemické situaci v České republice tomu tak nebylo. Doufáme, že brzy vyhlášení proběhne a náš web bude náležitě oceněn. Pokud by tomu tak bylo, bylo by to pěkné ocenění naší společné práce.

Kromě webu jsme před pár týdny ta-

■ Informace úřadu

ké spustili první rozesílání newsletteru. O tom se ale můžete dočíst v dalším článku.

Kromě webu a newsletteru máme v plánu následující aktivity:

- Vytvoření Wi-Fi hotspotů v rámci programu Wi-Fi 4 EU z dotací Evropské unie.
- Oficiální digitální komunikace MČ
- Digitalizace úřední desky a obecních nástěnek.
- Aplikace CityVizor, ve které je vidět vizualizace toho, jak obec nakládá s rozpočtem.
- SMS komunikace obce.
- On-line nástroj pro městské agendy jako je čipování psů či rezervace hrobů.
- Digitální gramotnost pro občany.

Kdo vůbec všechny tyto aktivity pro Vnoř dělá? Naše komise se skládá ze čtyř členů. Téměř na většinu našich zasedání chodí i pan starosta Michal Biskup, jehož přítomnost je pro nás velkým přínosem. Za digitalizací Vnoře stojí tito spolupracovníci, kterým i tímto způsobem děkujeme za jejich perfektní práci: Martin Mach Ondřej, Michal Zitek a Janek Wagner.

Pokud by vás zajímalo více o fungování komise nebo byste věděli o něčem, s čím naše komise může pomoci, obraťte se na mě a rád se s vámi o tom pobavím na telefonu 737 118 433 nebo na adrese t.vohnicky@gmail.com.

Za celou komisi

Tomáš Vohnický - předseda

MČ Praha-Vnoř rozesílá newsletter

Někteří z vás jistě zaznamenali, že v minulých týdnech vám do e-mailové schránky přišla 1. a 2. zpráva Vnořských novinek. Co že to jsou Vnořské novinky, a jak je případně můžete odebrat? Tento článek vám jistě napoví.

Komise pro digitalizaci a ICT v minulých týdnech spustila první rozesílku e-mailů s názvem Vnořské novinky. Pro tuto rozesílku využíváme jeden z nejrozšířenějších světových nástrojů, platformu MailChimp. V prvních e-mailech, které se rozesílají, se snažíme dát do kupy nejdůležitější články z webu praha-vinor.cz a doručit je přímo do vaší e-mailové

schránky. Naprosto rozumíme tomu, že nemáte čas denně sledovat náš web, proto vám chceme všechny důležité články poslat napřímo.

Pokud e-maily neodebíráte, můžete to ihned napravit. Stačí se podívat na www.praha-vinor.cz a hned na hlavní stránce, pod kalendářem akcí, uvidíte možnost přihlášení se. Stačí zadat svůj e-mail a kliknout na tlačítko. Do e-mailu vám poté dorazí zpráva, že souhlasíte s odběrem novinek. Na tento souhlas musíte kliknout, jinak vám zprávy chodit nebudou.

V současné době e-maily chodí každých 14 dní, ale vždy to bude záležet na

novinkách, které budeme mít. Je tedy možné, že vám novinky dorazí každý týden nebo každý měsíc.

Do budoucna chceme newsletter využívat na více typů komunikace, nejen na shrnutí nejdůležitějších novinek. Budeme vám chtít zasílat Vnořský zpravodaj do vašeho mailu, budeme vás zvat na Zastupitelstva aj. Těch možností máme opravdu hodně.

Pokud byste měli ohledně mailové rozesílky jakoukoliv informaci, můžete mi napsat na e-mail a vše určitě vyřešíme.

Tomáš Vohnický



Všimli jste si?

Vnoř měla mnoho let u vstupu do Ctěnického háje z Chvojenecké ulice jednu kuriozitu. Schody na značené cyklostezce! Proto se MČ rozhodla toto místo upravit. Z části schodů se udělala nájezdová rampa a terén nad schody byl vyrovnán. Doufáme, že to ocení jak cyklisté, tak maminky s kočárky.

Byly také provedeny restaurátorské práce na soše Mistra Jana Husa před základní školou. Postarala se o to odborná firma z Hořic, kde se nachází kameolom, z něhož pochází kámen původní sochy. Došlo k postupnému k umytí, vyspravení a vytmelení poškození, napuštění pískovce několika ochrannými látkami a aplikaci antigraffiti nátěru. Tato socha si odborné ošetření jistě zasloužila, v blízké budoucnosti jsou v plánu opravy dalších vnořských pomníků.

-red-

Příspěvky opozičních zastupitelů

PODĚKOVÁNÍ

Díky všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli a podílejí na překonávání těžké doby během koronavirové pandemie. Děkuji místnímu úřadu zejména za zorganizování pomoci seniorům a všem iniciativám našich občanů na pomoc druhým. Děkuji všem vinořským občanům v první linii: zdravotníkům, hasičům, policistům a dalším profesím. Děkuji těm, kteří šli roušky a poskytovali je potřebným. Děkuji také všem, kteří pomáhali a pomáhají svým sousedům, příbuzným, starším obyvatelům třeba tím, že jim donesou nákup, povzbudí je, řeknou milé slovo, dodají odvalu. A děkuji všem, kteří podle svého nejlepšího vědomí a svědomí dodržovali a stále dodržují pravidla, která zamezují šíření pandemie. Velké díky za sebe, za Vínor – místo pro život a za místní organizaci KDU-ČSL.

Jan Obruča

Vážení přátelé,

Ve svém dnešním příspěvku si dovoluji reagovat na současnou zdravotní situaci naší země, která zasáhla každého z nás. Většinu našťestí nepostihl koronavirus přímo, ale rozhodně každého přinutil zamyslet se nad tím, zda jeho úder neznamena něco víc než jen důsledek lidské nepozornosti či nepořádnosti. Není to varování směřované k nám, lidem, kteří se chovají bezohledně vůči sobě navzájem, vůči životnímu prostředí, vůči slabým, nemocným, trpícím nedostatkem. Každý si vyhodnotí tuto zkušenost po svém, ale přesto bych chtěla apelovat na nás všechny, abychom si přečtení některé momenty vzali k srdci.

Třeba v případě, že onemocníme třeba jen rýmou nebo kašlem, nemohli bychom se vrátit k té osvědčené roušce? Proč? Protože snížíme možnost nákazy ostatních. Určitě je snazší začít sama u sebe než upozornit šířitele nákazy na základní pravidla slušnosti.

Trochu mě zarazel přístup některých občanů zvláště na začátku nouzového stavu, kteří čile diskutovali o vhodnosti opatření vlády. Ale v demokracii musíme disciplinovaně plnit rozhodnutí autority bez ohledu na to, zda jsme ji volili, nebo je nám sympatická.

A teď k naší Vínor. Tak jako všude, i u nás škola není v provozu. Rodiče zůstávají se svými dětmi doma. Většina s nimi chodí na procházky, vymýšlí jim program, někteří se domnívají, že stačí jim koupit kolo a poslat do ctěnického háje ničit porost a plašit vše živé. Co je ale hlavní, Ctěnický háj se stal jedinou dostupnou zelení ve Vínor! Výsledek? Davy lidí, přeplněnost. Málokdo se chová k přírodě ohleduplně. Ono to snad ani v takovém davu není možné. Lidé vyhledávají soukromí, které na tak malém prostoru nenacházejí. Možná by se osvědčila pravidla chování, která nám povolilo vedení Lesů ČR vyvěsit, ale Rada MČ to odmítla uskutečnit, i když by to MČ nestálo ani korunu.

Kdy už dojde mým kolegům zastupitelům, že ve Vínor chybí zeleň? Nestačí jim k tomu ani fakt, že poměrně dost občanů se vydalo na procházku, a dokon-

ce piknik na golfové hřiště? To golfové hřiště, jehož nároky na vodu devastují místní rybníky, které sem historicky patří? To golfové hřiště, které vyhání z tradiční pastvy divoká zvířata? Už se doneslo zastupitelům, že občané by rádi sázeli stromky do lesoparku na místě golfu?

A co se děje místo potřebného přebudování golfu na lesopark? Rada MČ přijala pracovníci na agendu péče o zeleň ve Vínor a posléze navrhuje zastupitelstvu schválit vytvoření nového výboru, který bude shromažďovat informace, které bude následně předávat zmíněné pracovníci! To už není k smíchu, ale skoro i k pláči.

Na závěr gratuluji všem, kteří se v nelehké situaci zorientovali a přeji vám bezproblémový návrat do obvyklého života. Hodně zdraví!

Lenka Turnerová

Kontejnery pro sběr textilu podporují Fond ohrožených dětí

JARO JE OBDOBÍ, KDY OBNOŠENÉ ODĚVY A TO, Z ČEHO UŽ DĚTI VYROSTLY, UVOLŇUJE MÍSTO NOVÝM PŘÍRŮSTKŮM. PŘITOM VŠE, CO JE DÁLE NOSITELNÉ, ČISTÉ A BEZ NUTNOSTI OPRAV, NAJDE DÍKY SPOLUPRÁCI S MĚSTSKOU ČÁSTÍ SVÉ MÍSTO VE ČTYŘECH MODRÝCH KONTEJNERECH S VELKÝM LOGEM KLOKANA.

Nejen oblečení, textil, ale také spárované boty, a dokonce kabelky znamenají v projektu KloKtex.cz kromě recyklace i finanční podporu, konkrétně Fondu ohrožených dětí. V patnácti zařízeních Klokánek s 322 místy je díky němu postaráno o děti až do 18 let, které se dostaly do úzkých a ústavní alternativa není dostatečná. Z každého použitelného kilogramu z kontejnerů putuje 1,- Kč na účet FOD, to nejlepší z odevzdaných věcí přímo dětem, vzhledem k věkovému rozpětí i v dospělých velikostech.

Díky logu Fondu ohrožených dětí víte, komu konkrétně přispíváte. Za rok 2019 se díky podpoře veřejnosti stal projekt KloKtex.cz největším sponzorem FOD a díky ekologické osvětě i přesnému charitativnímu zacílení pokračuje dál, celková částka už je k začátku dubna

1.262.061,- Kč. Letos bude nyní největší nevládní nezisková organizace na podporu dětí slavit už 30 let od založení.

Kontejnery na recyklaci textilu jsou opatřeny mechanismem proti neoprávněnému vniknutí, třikrát týdně probíhá svoz a úklid kolem nich. Je málo známým faktem, že díky efektivnímu třídění míří na skládku pouhá 2% nevyužitelného materiálu, zbylých 98% dostane tak díky zodpovědnému přístupu novou šanci v charitativním projektu i v průmyslu.

Protože místa ve skříní nepřibývá, a jednou za čas je třeba se s částí oblečení rozloučit, proč to neudělat způsobem, který prospěje dobré věci.



ZÁMECKÝ AREÁL CTĚNICE

Bohdanečská 259/1, Praha 9 – Vinoř
Tel.: 286 001 366,
e-mail: ctenice@muzeumprahy.cz,
www.muzeumprahy.cz

Spojení: metro C – Letňany, bus 302,
185, 182 do stanice Ctěnice

OTEVÍRACÍ DOBA:

pondělí zavřeno,
úterý–neděle 10.00–18.00

Vážení přátelé Zámeckého areálu Ctěnice,

v minulém čísle tohoto zpravodaje jsem avizovala několik změn v našem programu, které ale bohužel nebudeme moci dodržet. Především jde o již tradiční květinový jarmark, který letos pořádat nemůžeme. Musíme také posunout programy Literární kavyárny. Květnové ani červnové setkání se konat nebude, a pokud nám situace dovolí, plánujeme první setkání po nucené pauze až na říjen. Samozřejmě, že Vás budeme o našem aktuálním programu průběžně informovat. Připravujeme ale nyní novou mimořádnou výstavu věnovanou řemeslům v českých filmových pohádkách a tak věřím, že tato výstava přiláká návštěvníky všech generací. Pokud situace dovolí, bude zpřístupněna veřejnosti v neděli 31. května 2020. Společně s celým týmem pracovníků V Zámeckém areálu Ctěnice se těším na setkání při našich programech a přeji všem hlavně dobrou mysl a pevné zdraví!

Mgr. Hana Klabanová, kastelánka



■ STÁLÁ EXPOZICE – 1. PATRO ZÁMKU

● Řemesla v pořádku.

Historie profesního sdružování
řemeslníků od středověku
po současnost

Expozice seznamuje s dějinami řemesla a cechovního sdružování, a představuje tak jednu z nejrozsáhlejších sbírek cechovních památek na světě. Historie cechů je dokumentována reprezentativními předměty, jimiž se řemeslníci hrdě hlásili ke svému oboru.

PŘEDMĚT ČTVRTLETÍ:

Vilkum cechu kominíků

Kominictví jako řemeslo vzniká u nás až v 16. století v souvislosti s rozvojem stavitelství v renesanci. Do té doby si lidé vymetali komíny sami nebo neměli komín vůbec. Vilkum cechu pražských kominíků vyrobený Františkem Rixim roku 1846 má na víku sošku jejich patrona – sv. Floriána s typickým motivem zalévání ohně. Tělo vilkumu je zdobeno gravírovanými šornami, charakteristickým nástrojem kominíků.



■ STÁLÉ EXPOZICE – PŘÍZEMÍ ZÁMKU

● Zámek Ctěnice.

Dějiny, stavební vývoj a obnova

● Dějiny obce Vinoř.

Od pravěku do 20. století

■ EXPOZICE – VÝSTAVNÍ SÁL ŠPEJCHAR

● Nádraží Praha–Těšnov a Negrelliho viadukt

Expozice představuje zaniklé pražské nádraží jako model ve velikosti H0. Model budovy v měřítku 1 : 87 vznikl dle původních technických výkresů metodou 3D tisku. Na digitálně řízeném kolejišti jsou v provozu repliky dobových vlakových souprav. Modelový železniční provoz zahrnuje i trať procházející po Negrelliho viaduktu, pod nímž se nacházelo zhlaví těšnovského nádraží. Model tohoto nejstaršího železničního mostu přes Vltavu je v podobě z roku 2013 v měřítku N 1 : 160 rovněž součástí expozice, a to i s pěti vlakovými soupravami.



■ VÝSTAVY – PŘÍZEMÍ ZÁMKU

● Devatero řemesel, desátá bída?

Řemesla v českých filmových
pohádkách

17. 5. 2020 – 5. 4. 2021

České pohádky jsou plné řemeslníků, ať už jsou to ševci, krejčí nebo zlatníci či zahradníci. Řemesla jsou zachycena v mnoha podobách, ale většina pohádek se neobejde bez řemesel, která se v minulosti starala o stravu obyvatel, jako byli mlynáři, pekaři, řezníci, uzenáři nebo rybáři. Výstava se zaměřuje na filmové zpracování tohoto fenoménu a prostřednictvím pestrého výběru rekvizit a kostýmů ze slavných českých filmových pohádek nabídne třeba setkání filmových lidových řemesel na tržišti i čarodějnickou sluj s kuchyní plnou kouzel... a samozřejmě i spoustu her.



Cykloturistika na Chodsku

Na slovíčko s prvním polistopadovým starostou

VE SVÝCH 82 LETECH JE STÁLE ČINORODÝ, STÁLE V AKCI. S ÚSMĚVEM NA RTECH, S JISKROU V OKU A STÁLE ČERSTVOU PAMĚTÍ! VE SVÉM ZRALÉM VĚKU STUDUJE UNIVERSITU TŘETÍHO VĚKU. JE VÝTVARNĚ NADÁN A NAVŠTĚVUJE KURZY KERAMIKY. MOŽNÁ VŠICHNI NEVĚDÍ, ŽE JE AUTOREM NAŠEHO VINOŘSKÉHO ZNAKU! Z MLUVČÍHO OBČANSKÉHO FÓRA VE VINOŘI SE VYLOUPL PRVNÍ POLISTOPADOVÝ STAROSTA, KTERÝ NAKONEC STAROSTOVAL ČTYŘI VOLEBNÍ OBDOBÍ. MNOZÍ MOŽNÁ NEPAMATUJÍ, JAK VYPADALA VINOŘ PŘED ROKEM 1989, A TAK JSEM POZVAL NA OBČERSTVENÍ NAŠÍ PAMĚTI PANA JAROSLAVA KRAJLA.

Jaroslave, jak se pořád máš?

Mám se až nezaslouženě dobře, a i v momentálně velmi náročném období jsem v pohodě. Jsem vděčný, že mohu prožívat současnou dobu relativně v dobrém zdraví a společně se svojí ženou Maryškou.

Máš vůbec ještě nějaké starosti? A co radosti?

Samozřejmě, že v současné době koronaviru máme starosti o zdraví svých blízkých, zejména jedné dcery, která pracuje jako zdravotní sestra, ale máme i ra-

dosti z toho, jak jsou k sobě lidé ohleduplní a vzájemně si pomáhají. Také mi dělají radost moje děti i vnučky a jejich rodiny, všichni mají zdravé potomky a navzájem se mají rádi.

Co dělá tvoje početná a rozvětvená rodina?

Ani jsem si jako jedináček nemyslel, že tak početná bude. Vždyť se čtyřmi dětmi, devíti vnuky a sedmi pravnučky je nás celkem třicet. Když se chceme například o Vánocích sejít, musíme si pronajmout sál na sýpce na faře. Jinak si žije naše rozvětvená rodina dobře i nyní,

vzájemně jsme alespoň v telefonickém kontaktu, když ten osobní je omezen.

Ty jsi již pradědeček, jak to, člověče, prožíváš?

No já to moc neprožívám, protože co jsme mohli, to jsme předali našim dětem, a u vnuků a pravnuků už můžeme být jenom angažovanými pozorovateli. Pokud je v našich silách a jsme o to požádáni, tak rádi pomůžeme.

Jsi naším vinořským rodákem. Jak se vlastně tvoji rodiče v této městské části, tehdy samostatné obci, ocitli?



Na výletě s našimi dětmi

Můj otec sloužil na nádraží v Satalicích a moje maminka byla učitelkou ve Víně. V roce 1929 se v Satalicích poznali a v roce 1931 se vzali. Moje maminka učila ve Víně 45 let, a stále první třídu (a tehdy sem chodily i děti ze Satalic, Přezletic, Podolánky a Radonic). Dodnes na ni někteří žijící žáci rádi vzpomínají.

Já jsem se jim narodil v roce 1938, jsem tedy opravdu vinný rodákem.

Jak vzpomínáš na svá klukovská léta ve Víně? Co dospívání? Líbily se ti Vinnáčky?

Dětství jsem prožil za války. Bylo to zvláštní období, kdy jsem se z okna díval na německé vojáky, jak utíkají do krytů před spojeneckými hloubkaři, kteří na ně stříleli. Můj největší zážitek z války byl nálet na Květnou neděli, kdy jsme měli střepinami z bomb poničený byt, kde na podlaze byla omítka, peří z perin, střepy skla, ale byla zasažena i škola, kostel a mnoho dalších budov v obci. Nejsmutnější bylo množství lidí, kteří přišli při náletu o život a vzpomínám, jak byla stále slyšet pohřební hudba.

Po osvobození jsme si hráli na Němce a partyzány a snažili se dohnat ve škole to, co jsme díky válce v prvních třídách zameškali. To by ovšem bylo na dlouhé povídání.

Absolvoval jsem vinnou devítiletku. Od roku 1947 jsem navštěvoval Kühnův dětský sbor. Pamatuji, jak jsme zpívali v operách v Národním divadle (Jakobín, Tosca, Boris Godunov). Po večerním představení jsem jezdil auto-

busem sám domů do Vinné. To je dnes pro dvanáctileté dítě nemyslitelné!

V roce 1953 jsem spolu se dvěma spolužáky odešel na „Křemencárnu“ studovat chemii. Po maturitě jsem byl 7 let zaměstnán v továrně na plasty jako technická kontrola. Pracovalo se tam s azbestem, a tak mám dnes památku v podobě obstrukční plicní choroby.

Ptáš se, jak se mi líbila děvčata. To víš, že se mi líbila. Také jsem vedl vinný pěvecký soubor, který se skládal z vojáků místní posádky a místních děvčat a já jako civil jsem tomu „velel“ coby dirigent.

Pak jsem se ale na svatbě své spolužačky seznámil s Maryškou, se kterou jsme se v roce 1962 vzali a založili tu dnešní velkou rodinu.

Můžeme se vrátit k období před třiceti léty, kdy jsme se nadýchli svobody?

Vinná se v roce 1974 stala součástí Hlavního města Prahy, ale nic zde nevytvořilo tak, jak by se podle názvu předpokládalo. Až do roku 1989 jsme tu žili klidným venkovským životem. Všichni jsme byli sousedé, osobně jsme se znali. Vinná měla tehdy cca 1 800 obyvatel a nebyla tu kanalizace ani vodovod. Rodinné domky měly žumpy a vodu – často s problematickou kvalitou – lidé brali z vlastních studní. Ve vypuštěných rybnících v Obůrkách začínaly růst vrby.

Jinak ale byl kulturní život ve Víně velice pestrý, od začátku ledna se konaly plesy jednotlivých spolků, hrálo se ochotnické divadlo a myslím, že tu bylo docela veselo. Samozřejmě vše bylo kontrolováno naší stranou a vládou.

Když došlo k sametové revoluci, bylo v naší obci založeno Občanské fórum, jež jsem se stal mluvčím. Všichni jsme byli nadšení a odhodláni začít nově. Mně bylo tehdy 51 let, měl jsem dost zkušeností, ale také sil začít novou etapu života. Kandidoval jsem do obecního zastupitelstva a byl zvolen starostou. Dobrou průpravou z předešlého povolání bylo to, že jsem byl zvyklý jednat a dobře vycházet s lidmi. Pracoval jsem 25 let jako vedoucí zásobování na generálním ředitelství Tukového průmyslu a zajišťoval suroviny pro továrny tohoto rezortu po celé, tehdy Československé republice. To jsem netušil, že starosta mimo tyto dovednosti by měl být také stavitel a právník. Tenkrát byla ale úplně jiná doba, nesrovnatelná s dnešní. Všichni jsme s nadšením začínali a učili se vše za pochodu.

Služba v komunální politice je nevděčná! Je obtížné zalíbit se všem. Jaké s tím máš zkušenosti?

Samozřejmě, že každá služba, ať již na úrovni komunální, nebo celostátní, je náročná a člověk se nezalíbí všem. Já osobně jsem při řešení sporů s těmi, co seděli proti sobě a na mně bylo rozhodnutí, říkal: „představte si, že sedíte na mém místě, jistě si každý myslíte, že máte pravdu. Já vím, že pravda je uprostřed – snažte se pochopit druhou stranu.“ Většinou jsme se pak dohodli.

O takové situaci jsem mluvil i s předsedou KDU Josefem Luxem dávno před revolucí. Byli jsme společně na nějakém setkání a on tam předkládal obdobná řešení problémů v jejich JZD.

Kolik let jsi sloužil Víně jako starosta, a co se za tvého starostování postavilo?

Starostou jsem byl od roku 1990 do roku 2006, tedy celkem 4 funkční období. A postavilo a změnilo se toho opravdu mnoho, vzpomenu proto jen ty nejdůležitější akce. Jen chci dodat, že jedním z hlavních úkolů starosty je získávání prostředků a finanční zajištění všech těchto velmi náročných akcí.

Byla realizována výstavba kanalizace, vodovodní sítě, plynovodu. Vedení elektřiny bylo uloženo do země, rovněž telefonní síť. Všechny ulice a chodníky byly vydlážděny zámkovou dlažbou, radost mám dodnes z úprav náměstí.

Další velkou akcí bylo vyčištění vinořských rybníků, kde byly v bahně uloženy snad všechny kovy Mendělejevovy soustavy a kadmium tam mělo 100násobnou koncentraci proti normě. Bylo odvezeno 26 tis tun bahna na řízenou skládku.

Následovaly školy, a to jak mateřská, stará škola na náměstí, i nová škola, kde bylo provedeno zateplení, výměna oken a přístavba dvou tříd a kabinetů. Pak následovala výstavba tělocvičny, na jejímž projektu se zkušenostmi podílel pan ředitel Teller a zástupce ředitele Sýkora. V závěru mého působení byl vypracován projekt na novou přístavbu školy a byly připraveny i základní prostředky na její realizaci.

Velkým problémem bylo zdravotní středisko s velmi nákladným provozem a neustálými opravami špatně provedené ploché střechy. Nakonec se vše vyřešilo vybudováním nástavby, kde vzniklo 9 obecních bytů.

I úřad Městské části bylo nutno přestavět a po celou dobu rekonstrukce, cca půl roku, nebyl nikdy uzavřen. Zde jsme využili způsob předplaceného nájmu na 10 let u nově zřizované pošty.

V posledním období jsme intenzivně jednali o zřízení bankomatu, ale jak Česká spořitelna, tak Komerční banka nevyhodnotila Víně jako výhodnou. Do Víně byl bankomat dán až tehdy, když se Česká spořitelna rozhodla zrušit pobočku ve Víně.

Budova bývalého „chudobince“ v Křemilkové ulici byla přebudována a jejím původním obyvatelům se podařilo zajistit od Magistrátu náhradní byty především v obvodu Prahy 9.

V těch obdobích se také prováděla rekonstrukce pláště kostela a hlavně střechy, která byla od války v dost špatném stavu. Také byla provedena výmalba kostela, na kterou se složili místní podnikatelé. V roce 2000 došlo k dlouho očekávané opravě fary, za níž se hodně zasadila zastupitelka Ing. Pavla Bendová.

Nakonec bych se rád zmínil o přestavbě místní knihovny na VINCENT, jediné stavbě ve Víně, dotované z fondů EU. Jsem rád, že toto zařízení slouží občanům, a že se po dobrém startu paní Hadravové ujala vesla paní Markéta Klingerová, které přeji vše dobré.

Starostování není pouze jednání a překonávání neúspěchů, ale i spolupráce s lidmi, a to platí především o zastupitelích a pracovnících úřadu. Po ce-

lou dobu mého starostování, a to se Víně hodně rozrůstala, bylo na úřadě zaměstnáno 4 – 5 lidí (včetně mne).

Na závěr této otázky bych chtěl poděkovat všem zastupitelům, kteří se mnou tuto „káru“ táhli: především pak Vláďovi Čarkovi, Elišce Vodvářkové, Maruše Brothánkové, Petru Bajerovi a všem ostatním. Na úřadě pak JUDr. Jaroslavu Machkovi, který mě uvedl do problematiky úřadu. Dále všem těm, kteří byli vždy ochotni pomoci a byli opravdovými profesionály.

Rád na léta na úřadě vzpomínám!

Jaké bylo předání štafetového kolíku tvému nástupci?

Poněkud zvláštní. Pogratoval jsem k úspěchu ve volbách a předal k podpisu předávací protokol. Pak jsem se Františka, který dle mého názoru neměl žádné zkušenosti s komunální politikou (nepracoval ani jako zastupitel), zeptal, jestli nechce pomoci s uvedením na jednotlivá oddělení Magistrátu, kde jsem za dobu šestnácti let měl hodně osobních kontaktů. Na svou nabídku jsem nedostal odpověď, a tak jsem využil nově získaný čas k práci na zahradě i na chalupě; měl jsem i prostor více se věnovat svým zálibám a práci ve farnosti.

Jak vidíš Víně dneška? Co bys přál Víně do budoucnosti?

Přál bych Víně, aby se stávala stále vlnidnějším skutečným domovem jak pro mladé rodiny s dětmi, tak pro nás, dříve narozené. Abychom se tu všichni cítili

dobře a byli jsme k sobě navzájem tolerantní. Byl bych moc rád, pokud se potkáme, abychom se pozdravili.

Také bych rád viděl znovu vyčištěný Ctěnický háj, který je dnes, po provedené těžbě, v neutěšeném stavu.

Jsem rád, že se podařilo z velké části vyčistit cestu z Víně do Satalic, kam budou moci chodit jak maminky s kočárky, tak i cyklisté. Za tuto akci bych velice poděkoval panu starostovi.

Víně bych do budoucna přál, aby měla vždy dobré a obětavé starosty i zastupitele, kteří budou poctivě usilovat o její rozkvět.

Nyní otázka na tělo, kterou kladu vždy na závěr: Jardo, jsi šťastný?

Mohu říci že ano, protože jsem zdravý na těle a co je důležitější, (doutám) i na duchu. Mám velkou rodinu, kde nemá nikdo z našich milých nějaké vážnější problémy, a se kterou se máme vzájemně moc rádi. A hlavně mám svoji milou ženu Maryšku, se kterou to táhneme již 58 let!

A i když jsme se nyní, v období nuceného pobytu doma, museli vzdát některých svých aktivit (vzdělávací přednášky, kurzy, chybí nám osobní setkávání s přáteli), jsme spolu pořád rádi!

Díky za rozhovor!

Bylo mi ctí povídat si s moudrým a zralým mužem. Bratrem Jaroslavem Krajlem, starostou Víně v letech 1990–2006.

Připravil Petr Ettler



S manželkou po padesáti letech



Vždycky nám šlo o spokojené zákazníky

SNAD KAŽDÝ VINOŘÁK ZNÁ RODINNÝ PODNIK „U PÁJI“, STOJÍCÍ NAPROTI TENISOVÝM KURTŮM A SOKOLOVNĚ. VŽDY BYL PROSLULÝ VYNIKAJÍCÍ DOMÁCÍ KUCHYNÍ A PŘÍJEMNÝM, PŘÁTELSKÝM PROSTŘEDÍM. KDYŽ JSEM SE PŘED NĚKOLIKA DNY DOZVĚDĚLA, ŽE „ZAVŘEL“, ZATRNULO MI. V HLAVĚ MI NASKOČILO PÁSMO VZPOMÍNEK, KTERÉ JSEM SI ODSUD ZA VÍCE NEŽ ČTVRTINU STOLETÍ JEHO EXISTENCE ODNESLA: RODINNÉ VEČEŘE, SKLENÍČKA PŘI PROCHÁZCE, MALÉ I VELKÉ RANDE, LETNÍ I PODZIMKOVÉ POSEZENÍ, PŘEMÍTÁNÍ A PSANÍ NA VERANDĚ, LIMČA NA STOJÁKA, MENŠÍ OBCENÍ VEČÍRKY, VELMI VESELÉ VEČEŘE SE ZAHRANIČNÍMI PARTNERY VINOŘE, VELKÉ NAROZENINY BÝVALÉHO STAROSTY, KOMORNÍ PŘÁTELSKÉ JÍZDY... BYLO MI NAJEDNOU SMUTNO. VŠECHNO DOBRÉ ODCHÁZÍ... PAK JSEM SE ODHODLALA ZAVOLAT SPOLUJAJITELCE PANÍ MARTĚ FERENCOVÉ A POŽÁDAT JI O ROZHOVOR.

Ze všeho nejdůležitější otázka od samého konce: Z jakých důvodů jste Váš podnik „U Páji“ zavřeli a kdy se to stalo?

Plánovali jsme to s manželem delší dobu kvůli našemu věku, už jsme toho měli dost. Oba jsme v důchodu, já přestávám už dva roky. Chceme si ještě chvilku užít života. Je nám to ale hodně líto, protože jsme oba zvyklí na lidi a lidi na nás, a tak si teď aspoň voláme. Do

půli dubna jsme ještě vařili přes okýnko. Teď už si syn představuje vinárnu na vlastní byt. Na 29. dubna jsme měli naplánovanou rozlučku, ta se teď ale kvůli novému stavu konat nemůže. Až to půjde, na zahradě uděláme party a pozveme naše štamgasty a kamarády.

Vraťme se na samý počátek vinárny „U Páji“. Kdy a z jakého popudu jste ji otevřeli? Ve Víně na počátku devade-

sátých let mnoho restauračních zařízení nebylo...

Přemýšleli jsme v čem podnikat, na konec jsme se rozhodli postavit si vinárničku. Do Víně jsme přišli v roce 1988 z Aše, a tolik známých jsme v roce 1992, kdy jsme začínali, neměli. Soused nás odrazoval, že lidi jsou zvyklí chodit jen do hospody. Ta byla vzadu v sokolovně, jak je dodnes, a pak na místě dnešní pizzerie.



Pan Ladislav Ferenc při přijímání ceny za rozvoj Vínáře při podzimních oslavách devíti set třiceti let Vínáře v roce 2018.

Vzali jsme si půl milionový úvěr, byla to loterie, ručili jsme domem. Pro získání koncesního oprávnění jsem si musela dodělat hotelovou školu, vše se muselo postavit, k tomu jsme měli tři malé děti. Začátky byly těžké jako všude jinde, přišly i těžké chvíle, ale ustáli jsme je. Lidi se naučili chodit a za celou dobu jsem neměla žádnou stížnost, dokonce i mužský v montérkách jsem naučila, jak mají chodit oblečení do vinárny. Lidé chodili spíš na jídlo než jen na skleničku, ale hlavně se vypovídat, vybrečet, našli si tu i nové partnery. Pokud nám neumřeli, nebo se neodstěhovali, zůstali nám dodnes.



Venkovní zahrádka vinárny

Proměnila se časem podoba a nabídka Vašeho pohostinství?

Zpočátku jsme měli otevřeno každý den, pak jsme si vzali pondělky volno, až před rokem dva. Ona se ta práce nezdá, ale když to děláte jen ve dvou, práce je moc, k tomu úklid, nákupy, účetnictví, obsluha někdy do tří, do devíti do rána. První dovolenou jsme měli po patnácti letech a našli se i lidé, kteří nám to vyčítali. Časem jsme ve vinárně přistavěli výklenek a verandu.

Co vím, pracovala jste celou dobu se svým mužem, Váš muž jako kuchař a vy za barem. Jak jste to zvládali partnersky, rodinně, se třemi malými dětmi?

Úplně v klidu, i když hádky byly. Děti se pohlídaly samy. Původně jsme na to byli tři. Kuchařka ale odmítla lidem vařit v půl desáté večer, když se vraceli hladoví z divadla, tak jsme ji propustili. Můj muž šel do kuchyně.

Váš muž je původní profesí kuchař?

Ne. On už ale předtím vařil doma a všechny recepty si vymýšlel sám. Je gurmán.

Dostali jste někdy od Vínářáků nějaké milé poděkování?

Největší radost jsem měla, když jsme v roce 2012 slavili dvacet let výročí vinárny. Na Mladoboleslavské u farské zahrady nám naši štamgasti nechali vylepit billboard. Vůbec jsem tomu nemohla

uvěřit, když jsem tudy jela kolem, hrozně mě to dojalo. A v roce 2018 jsme dostali ocenění od obce za rozvoj Vínáře, to samozřejmě potěší. Ale vždycky nám šlo o spokojené zákazníky.

Vzpomněla byste si, kdo u Vás měl poslední večeři?

Manželé Švarcovi!

Čemu se budete věnovat nyní?

Chtěli bychom cestovat.

Je místo, kam byste se chtěli podívat?

S mým mužem je to těžký, on se nikde nenajde. Tak vlastně ani nevím.

Chtěla byste něco na závěr říct Vínářákům?

Ano. Moc děkuju za návštěvnost všem hostům, bez nich by fungovat dvacet osm let nešlo!

Děkuji Vám, paní Marto, za příjemný rozhovor a za všechna ta léta Vašeho báječného pohostinství a přeji Vám oběma šťastnou cestu třeba kolem světa a nejlepšího kuchaře k tomu.

Srdečně,
Klára Löwensteinová



Marta a Ladislav Ferencovi



Komu patří Ctěnický háj

JAK JISTĚ VŠICHNI VÍTE, CTĚNICKÝ HÁJ PATŘÍ MEZI NEJVÝZNAMNĚJŠÍ A NEJCENNĚJŠÍ ZELENÉ PLOCHY V NAŠÍ MĚSTSKÉ ČÁSTI. JEDNÁ SE O BÝVALOU OBORU CTĚNICKÉHO PANSTVÍ. CENNÉ STROMOVÉ PATRO TVOŘÍ PŘEDEVŠÍM NAŠE DOMÁCÍ DŘEVINY - JAVORY, HABRY, JASANY A DUBY. NELZE OPOMENOUT TZV. MIRANOVY DUBY – 11 MOHUTNÝCH, 250 LET STARÝCH, PAMÁTNÝCH STROMŮ VYSAZENÝCH NA PAMÁTKU SELSKÉHO POVSTÁNÍ V ROCE 1775.

Ačkoliv se může zdát, že se jedná o zanedbaný lesopark, a že by o něj měla městská část v tomto smyslu (myšleno lépe) pečovat, opak je pravdou. Dle výpisu z katastru nemovitostí se nejedná o lesopark, nýbrž o lesní pozemek. Vlastníkem Ctěnického háje není hlavní město Praha (ani naše městská část ve svěřené správě), nýbrž státní podnik Lesy České republiky. Ten samozřejmě nese zodpovědnost za stav svého majetku a má povinnost o něj řádně pečovat.

Ale...

Existuje velký rozdíl ve způsobu správné péče o les a ve správné péči o lesopark či parkově upravenou plochu, a to nejen ve smyslu legislativním. Zjednodušeně lze říci, že v parku se klade velký důraz na provozní bezpečnost dřevin, na estetický význam jednotlivých ploch zeleně, na doplňkové funkce parku určené lidem. V lesoparku ještě vše v kombinaci s ochranou přírodě blízkých ploch.

Možnost odstranit dřeviny v parku a lesoparku se řídí jiným zákonem, než v lese (zákonem o ochraně přírody a krajiny) a je také mnohem složitější než na lesních pozemcích.

Naproti tomu les (a tedy i Ctěnický háj) je považován za obnovitelný přírodní zdroj. Péče o něj se dá označit spíše hospodařením. Toto hospodaření není procesem nahodilým, naopak, též probíhá pod dohledem zákona – zákona o lese. Vlastník lesa má povinnost zpracovat a řídit se tzv. lesním hospodářským plánem, který říká, co v lese roste, kolik tam toho roste a co se s tím může dělat. Odstranit dřeviny v lese je tak oproti parku mnohem jednodušší, protože nepodléhá složitému správnímu řízení o povolování kácení jednotlivých dřevin, nýbrž tomu, co je napsáno v lesním hospodářském plánu. Taktéž provozní bezpečnost dřevin (tzn. aby stav dřevin neohrožoval návštěvníky v lese) nebývá pro

správce lesa tím nejdůležitějším kritériem.

Speciální péči si zaslouží již zmiňované památné stromy. Péče o památné stromy podléhá zákonu o ochraně přírody a krajiny (nezáleží na tom, jestli rostou v lese nebo v parku) a tato péče se ze zákona deleguje na „vyšší“ správní orgán ochrany přírody a krajiny, v našem případě na Magistrát hl. m. Prahy (odbor ochrany prostředí). Ten se již před lety rozhodl k aktivní ochraně a dá se spíše říci záchraně Miranových dubů, které byly v hustém lesním porostu zastíněné a výrazně prosychaly. Hrozilo jejich úplné odumření. Magistrát hl.m.P zajistil odborné posouzení stavu těchto dubů včetně tzv. tahových zkoušek (zjištění nakolik jsou duby odolné vůči vývratu z kořenů či zlomu kmene) a včetně zjištění jejich zdravotního stavu tzv. akustickým tomografem (přístroj který je schopen odhalit přítomnost dutin – hnilob ve kmeni nebo kosterních větvích).

Součástí odborných posudků byl i návrh odborného ošetření, které proběhlo pod dozorem soudních znalců v oboru arboristiky. Návštěvníci si mohou všimnout, že kolem dubů bylo odstraněno mnoho náletových dřevin, aby památné stromy dostaly prostor a světlo, a že kolem nejvíce exponovaných dubů byly vytvořeny i „ohrádky“, které chrání strom před nadměrným ušlapáváním a nežádoucím zhutňováním okolí stromu.

Miranovy duby natolik zaujaly odbornou veřejnost, že se v naší městské čás-

ti rozhodla uspořádat tzv. Tomografickou ligu – odborné arboristické konsilium mnoha akademiků i praktiků (dokonce se zahraniční účastí), kteří chtěli mimo jiné diskutovat nad otázkami stavu a následné péče o památné duby. Bohužel tato konference byla kvůli nouzovému stavu v ČR přesunuta na neurčito.

Na závěr si dovolím zmínit jednu neméně důležitou skutečnost, a to dlouholetý apel vedení naší městské části na hlavní město Prahu, aby pozemek Ctěnického háje odkoupila do svého vlast-

nictví a přeměnila lesní hospodářskou plochu na lesopark, o který by bylo v tomto smyslu pečováno. Bohužel k uspokojivé domluvě mezi Lesy ČR s.p. a hlavním městem Prahou prozatím nedošlo.

Doufáme, že naše přání bude nakonec vyslyšeno...

Ing. Jana Vaculová
správce veřejné zeleně
ÚMČ Praha - Vinoř



Žijeme společně s koňmi

VĚTŠINA OBČANŮ VINOŘE VÍ, ŽE SOUČÁSTÍ NAŠEHO SPOLEČNÉHO VINOŘSKÉHO ŽIVOTA JSOU I JEZDCI NA KONÍCH. JEZDECKÁ SPOLEČNOST (JS) PŮSOBÍ V ZÁMECKÉM AREÁLU CTĚNICE JIŽ DVACET JEDNA LET.

Za tuto dobu se počet obyvatel díky stavebnímu boomu značně znásobil. Dovoluji mi se trochu vrátit do předchozích let, a tím i na počátek aktivit, které mimo zámecký areál vytváříme, a které jsou nyní stále více využívány obyvateli Vinoře, Přezetic i okolních obcí. Vzhledem k tomu, že povědomí, zvláště mladší ge-

nerace, není příliš spjata s koňmi, cítíme potřebu Vás s nimi více seznámit.

Jezdecká společnost Ctěnice je vůbec prvním nájemníkem po dalších 14 let postupně obnovovaného areálu. Pamětníci si pamatují, do jakého stavu zámecký komplex přivedlo socialistické zemědělství a je jedním ze zázraků posledních 30 let, že Ctěnice vůbec existují. Tak jako byl zruinován celý objekt, bylo zničeno i okolí. Všechny přilehlé cesty sloužily jako divoké skládky, Ctěnický háj byl plně zarostlý náletovými křovinami a schůdných bylo jen několik cest. Veškeré současné louky sloužily přes svoji nevhodnost socialistickému zemědělství a byly obdělávány jako orná půda.

Jezdecká společnost se hned od po-

čátku svého působení v roce 1998 snažila postupně rekultivovat okolí tak, aby koním nehrozilo zranění a měli prostor pro pohyb. Jako první přišla na řadu Ctěnická alej. Stará skládka, staré ovocné stromy, které nebyly pro náletové křoviny ani vidět. V první fázi bylo odvezeno několik nákladních aut odpadků (suti, vyřazeného nábytku, vysloužilé elektroniky, záchodových mís, umyvadel... apod.). Následovala postupná likvidace křovin a obnova travního porostu. Společně s tím jsme kontinuálně odváželi nový odpad, který sem stále okolí zavalovalo. Trvalo několik let, než si i ta komplikovanější část veřejnosti uvědomila proměnu místa. Okolo roku 2002 byly vysazeny obecním úřadem v Přezleticích nové lípy

a naše Jezdecká společnost jich dokázala více jak 50% svým členům nabídnout k „adopci“ a významnou částkou jsme se na výsadbě lip podíleli. Dodnes alej udržujeme, sekáme, mýtime a postupně kácíme mrtvé stromy.

Dalším krokem byla dohoda se společností Vinagro, od které jsme si pronajali pás pole podél přezletické silnice až ke křižovatce Všetatská, Semilská. Tento pruh pole (pamětníky nazývaný „Na neckách“) jsme na vlastní náklady zatravnili a po upevnění travního porostu postupně zatěžovali pohybem koní. Po letech péče o travní drn se pás nyní stal již velmi zatěžovaným cyklisty, běžci a turisty, s nimiž se denně na pásu setkáváme. A i zde jsme často konfrontováni s neopatrným chováním vůči koním.

Současně se severní stranou katastrálního území Vinoře jsme byli aktivní i ve Ctěnickém háji a jeho okolí. S obecním úřadem ve Vinoři jsme se dohodli o využívání stezek v lesíku. Jezdci Jezdecké společnosti v rámci brigádnické činnosti obnovili v té době již zcela zaniklou cestu po spodní hraně lesa u louky. Cestu jsme našli ve starých mapách, ale již byla plně zarostlá. Trvalo dva roky, než se nám podařilo ji prokázat. OÚ Vinoř osadil v lese i vysvětlující cedule označující koňské stezky, kterých se už ovšem do současnosti dochovalo jenom pár.

Následně pak došlo k ukončení intenzivní zemědělské činnosti na ctěnické louce pod lesíkem (katastrální území Přezletice) a následnému pronájmu této lokality Jezdeckou společností nejprve od Agrodružstva Brázdím a následně od společnosti Ctěnický háj s.r.o. Tuto louku užíváme k pohybu koní a po značnou část roku hlavně jako travnatý výběh pro koně.

Téměř 20 let probíhala tato rekultivace a údržba značného území pouze díky iniciativě a pouze na vlastní náklady Jezdecké společnosti. Vzhledem k tomu, že rostoucí okolní zástavba s sebou přináší nejen velký úbytek ploch vhodných pro pohyb a život koní, ale i obrovský nárůst počtu obyvatel, prostředí pro koně se neustále oklešťuje a koním zbývá jen malá část okolí Ctěnického zámku. Právě proto, že „provoz“ i na této malé části stále sílí, cítíme potřebu seznámit zúčastněné nejen s touto historií, ale i s tím, jak se při setkání s koňmi na „jejich“ cestách a prostorách chovat. Sílí množství sportovců na kolech a běžců se sluchátky na uších, hlídajících si svoji tepovou frekvenci, bohužel neznajících a nemajících



zkušenost s chováním koní, ohrožuje nejen svou bezpečnost, ale aniž si to uvědomují, výrazně i bezpečnost zvířat i jezdců. Zamrzí i nadávky a upozornění, že koně tu nemají co dělat.

Poslední dobou vrcholí naše setkávání s neopatrnými obyvateli několika velmi nebezpečnými chvilkami, kdy malé děti najíždějí zezadu krokujícího koně, běžec mu běží těsně za zády, aniž by slyšel díky sluchátkům varování jezdce, natož aby zpomalil či přešel do kroku, a cyklisté i s malými dětmi neváhají vjet mezi dva koně a dožadují se průjezdu. V zájmu bezpečí bychom rádi rozšířili povědomí obyvatel o trochu fyziologie a chování koní. Kůň má velmi dobré panoramatické vidění, vidí daleko okolo sebe, ale pokud ho něco ohrožuje zblízka, řeší to útekem a poté se dívá z odstupů. Jeho oči jsou posazené na stranách hlavy a každé oko disponuje zorným úhlem 140 stupňů, tímto zbývají dvě zóny, kde kůň nevidí. Menší zóna přesně před ním a širší zóna v prodloužení jeho těla těsně za ním. Takže pokud jezdec na kole či běžec bez upozornění ohrozí tuto zónu, aniž by o něm kůň věděl, kůň jedná instinktivně, a to buď útekem (tím ohrozí jezdce) nebo kopnutím směrem k objektu, který ho ohrožuje, a to zadními končetinami dozadu i do strany.

V naší JS máme koně, kteří s námi zde žijí i po celou dobu našeho působení, většinou koně velmi hodné a zvyklé. Nicméně i ti nejhodnější zůstávají stále koňmi a jejich instinkty nevyhasínají.

Uvědomujeme si, že dnes již veřejnost není s velkými zvířaty často konfrontována, proto bychom chtěli apelovat na všechny probíhající, projíždějící a procházející obyvatele, kteří se setkávají s koňmi, aby v zájmu svým i v zájmu bez-

pečnosti našich žáků projevovali co největší míru ohleduplnosti a uvědomili si míru nebezpečí, kterému vystavují jezdce, koně, a nakonec i sebe, pokud nejsou ochotni na chvilku zpomalit, zavolat či přibrzdit a nechat koně v bezpečí. Neupíráme nikomu možnost na námi pronajímaných prostorách a cestách pohyb, zkusme se však vzájemně tolerovat a budme ohleduplní. Rodiče, někdy nepochopitelně tolerantní k jednání svých dětí, Vás naléhavě žádáme o pozornost k sdílenému. V neposlední řadě bychom chtěli tímto požádat i majitele pejsků, kteří norují na Ctěnické louce pod lesíkem, aby si uvědomili fatální nebezpečí pro pasoucího se koně. Louku každoročně sekáme, sklízíme seno a vzniklé nory zasypáváme. O své koně máme starost, zvláště když se setkáme např. i s příkladem, kdy maminka zvedne ohradní pásku a nechá svoje malé děčko s batůžkem kartáček čistit velkého koně, kterého nezná a potom ho nechá z pastvy utéct. Zdravý rozum zůstává stát.

Kromě všech negativ, které jsme zde zmínili, bychom rádi odlehčili a poděkovali naopak všem tolerantním a milým lidem, kteří mají koně rádi, kteří nás občas pochvalou namotivují velmi pozitivně k další snaze udržet kolem sebe kousek přírody a zeleně. U nás jsou všem, kdo mají koně rádi, dveře otevřené, dětem i dospělým. Kůň a lidé společně žili po celá staletí. Kůň byl významným akcelerátorem civilizace. Važme si toho, že se do našich životů koně opět vrací a jen si obnovme staleté zkušenosti našich předků.

Za JS Ctěnice
Ing. Ilona Neumannová
a Ing. Cyril Neumann



Pane docente, podal byste mi motyku?

PO TEMNÉ ZIMĚ POD STÍNEM KORONAVIRU PŘIŠLO NEČEKANĚ V DUBNU LÉTO. LIDÉ VYKOUKLI Z KARANTÉNY, VÍTALI MODRÉ NEBE COBY PŘÍSLIB NADĚJE, JAKO BY SNAD SLUNCE MOHLO VYHNAT VIRUS. KONEČNĚ SVĚTLO NA KONCI TUNELU. JENŽE ZATÍMCO VE SPOLEČNOSTI LZE CITELNĚ VNÍMAT ÚLEVU, JSOU LIDÉ, KTEŘÍ SI UVĚDOMUJÍ, ŽE TO SVĚTLO NA KONCI TUNELU JE NEBEZPEČNĚ ROZJETÝ VLAK.

A zatímco televizní rosníčky s úsměvem hlásí nádherné slunečné počasí, ekologové bijí na poplach a farmáři přímo panikaří. O suchu se bez větších úspěchů mluví už roky. Letos však opravdu všichni bez výjimky bolestně pocítíme jeho následky.

Ve Vnoři máme Pastvinu, komunitní zahradu s azylem pro zvířata v nouzi. Na 4 hektarech chováme 4 koně, 2 prasata, 14 ovcí, pár hus a něco slepic. Za normálních okolností by je naše pastviny bez problému uživily. Dubnem začíná pastevní sezona, obvykle se zvířata pomalu přivykají na sladkou jarní travičku. Letos se tak neděje, zvířata nám stojí na suché hlině a nezhrdnou ani bylinami,

kterých si obvykle nevšímají. Zkrmujeme poslední zásoby sena z loňského roku.

Bible mluví o čtyřech jezdcích apokalypsy. Mor už nás navštívil. Teď je na cestě Hlad. Řada farmářů stihla zasít jen část obvyklé rozlohy zeleniny a dalších plodin. Chybí pracovníci a v řadě případů se dá předpokládat, že nebude ani voda. Všichni producenti zeleniny v Evropě tím trpí, kvůli uzavření hranic nepřijede levná sezónní pracovní síla z Východu.

V mé sociální bublině nastalo velké pobouření a velký smích, když komunistický poslanec Ondráček navrhl poslat na pole vysokoškoláky. Ačkoliv pana poslance osobně nemusím, někde se pracovníci skutečně budou muset získat. Jenže to není jen tak. I když kvůli koronaviru je nyní spousta lidí bez práce, jen stěží si lze představit bělostnou dívku z reklamky, jak ze dne na den jde za minimální mzdou dít na vyprahlé pole.

Vím, o čem mluvím. K nám na farmu jezdí nadšení dobrovolníci z korporátů, jenže nemají žádné opravdové pracovní zkušenosti a bez dohledu jsou mnohdy pro zeleninu spíše rizikem. A zpravidla po jednom dopoledni odpadají s úpalem a svalovou horečkou.

V naší zahradě máme 32 vyvýšených záhonů, každý je opečováván jednou rodinou, a chystáme další. Kdo chce, může se přidat a za podíl z úrody vypustit duši na našem cca půlhektarovém poličku.

Ještě se vrátím k poslanci Ondráčkovi. Na našich latifundiích to vypadá asi stejně, jako když se budoval most Inteligence. "Pane docente, podal byste mi motyku?" "Jistě, pane inženýre". Drtivá většina našich zahradníků jsou totiž vysokoškoláci. Doktorand z kulturologie připravuje půdu, pan doktor psychiatrie seje, páreček jaderných fyziků to zamulčuje slámou, jazykovědkyně natahuje plot.

Z internetových diskuzí by se mohlo zdát, že intelektuálové netuší "co se děje v podhradí". Jenže současná zkušenost komunitních zahrad ukazuje, že právě spíše vysokoškoláci a střední třída obecně se výrazně víc zajímá o potravinovou soběstačnost, než nižší příjmové skupiny, které ovšem budou následující vlnou radikálního zdražování potravin bolestně zasaženy především.

Obávám se, že ze zeleniny a ovoce se brzy stane statusové zboží. Maso rovněž podraží, neboť chov zvířat je extrémně závislý na vodě, která prostě dochází. Přijdou suché a hubené dny a už teď bychom se na to měli začít připravovat.

Možná je čas přestat šít roušky a vzít do ruky motyku.

O vodě v krajině toho bylo napsáno mnoho a mnohem povolanějšími lidmi, než jsem já. Já mohu z praxe něco poznamenat k tomu, co můžeme změnit jako jednotlivci a co mám vyzkoušeno.

Koronavirová krize nám ukázala, že když je třeba, jsme nebývale zruční a vynalézaví. Teď je třeba, abychom podobný zápal projeví i v potravinové soběstačnosti.

V době druhé světové války se městské předzahrádky i parky změnilly v užiténé zahrady. Stejně jako v zajišťování ochranných pomůcek, nesmíme čekat a spoléhat se na pomoc státu. Těžko se ze dne na den řepkové lány změní na okurkové plantáže, naše balkóny však místo grilů mohou hostit pár truhlíků s rajčaty. Proč nenahradit usychající trávníky zeleninovými záhony? Vnitrobloky činžovních domů se klidně mohou stát malými komunitními zahradami.

Mnoho zahradníků nabízí své znalosti na youtube a podobných platformách, internet je dobrých nápadů plný.

Spojily nás roušky. Kdybychom tuto energii dokázali udržet a přесměrovat k samozásobitelství, zahnali bychom nejen apokalyptického jezdce Hlad, ale Válka a Smrt by ani nenasedlali koně.

Anna Havel
(psáno pro www.ekolist.cz)

Chybí Vinoři knihkupectví s kavárnou?

V ÚNORU LETOŠNÍHO ROKU OSLOVILA STŘEDNÍ ŠKOLY DESIGNU A UMĚNÍ, KNIŽNÍ KULTURY A EKONOMIKY NÁHORNÍ **MAGDALENA GOLIGOVÁ** ČTENÁŘE JEDNÉ ZE SLEDOVANÝCH VINOŘSKÝCH FACEBOOKOVÝCH STRÁNEK SE ZAJÍMAVOU ANKETOU. PRO PRAKTICKOU MATURITNÍ PRÁCI SHROMAŽĎOVALA DATA, KTERÁ POTŘEBOVALA PRO SVŮJ PROJEKT IMAGINÁRNÍHO KNIHKUPECTVÍ S KAVÁRNOU VE VINOŘI. PŘESTOŽE SE JEDNÁ JEN O TEORETICKOU PRÁCI, PRACUJE V NÍ S ODPOVĚDMÍ OD TĚMĚŘ DVOU SET RESPONDENTŮ, TAKŽE NENÍ BEZ ZAJÍMAVOSTI SE NA VÝSLEDKY JEJÍHO ZKOUMÁNÍ PODÍVAT.

„Vinoř znám skrz na skrz. Vyrůstala jsem tady, pracovala a dodnes se tu účastňuji různých občanských akcí.

Ani tady, ani v blízkém okolí nemáme žádné knihkupectví, takže jsem přišla s myšlenkou menší útulné prodejny knih s kavárnou, dětským koutkem a zahrádkou.

V demografii Vinoře převládají hlavně starší lidé v důchodu a rodiny s dětmi; proto je mým cílem útulné a také praktické zázemí pro tyto generace.

Ve svém dotazníku jsem se mimo jiné ptala, o jaký žánr by měli čtenáři největší zájem. Výsledek byl následující: na prvním místě se umístila světová beletrie, na druhém je odborná literatura, za ní následuje sci-fi a fantasy. Na čtvrtém místě je dětská literatura, páté místo obsadily historické romány a na šestém a sedmém místě jsou ženské romány a učebnice.

Co se týče sortimentu kavárny, pochopitelně by byl zájem o dortíky a zákusky neboli „kavárenskou klasiku.“ Co mě ale překvapilo, je poměrně velký zástup těch, kteří by přivítali občerstvení nízkokalorické, bez cukru a bez lepku.

Díky dotazníku jsem si rozšířila rozhled a dostala spousty nových nápadů. Hodně se tu například vyskytovalo slovo „domácí“. Domácí koláče, domácí limonády, domácí pečeni... V dotazníku se objevila i tento krásný návrh: „Něco domácího, na co budou lidé jezdit z celé Prahy!“

Za kávu jsou respondenti ochotni utratit v průměru okolo padesáti korun.

Potencionální zákazníci se mi přihlásili nejen z Vinoře a sousedních městských částí Kbely a Satalice, ale i z Přezletic, Radonic, Svěmyslic a Brandýsa nad Labem.

S velkou jistotou proto mohu říci, že

lidé o knihkupectví s kavárnou stojí. Hodně komentářů u dotazníku obsahovalo dotazy typu: „Škoda, že je to jen fiktivní, nechcete to knihkupectví opravdu založit?“ Jako studentka před maturitou možná nejsem ta pravá, kdo by na to měl odpovědět, ale doufám, že má práce třeba přece jen pomůže inspirovat nějakého budoucího vinořského knihkupce a kavárníka.“

S tímto optimistickým výhledem do budoucna se tedy těšíme především na přestavbu suterénu obchodního střediska Norma. Vbrzku by tu naše městská část měla získat nové zajímavé prostory od velkého sálu až po komerčně využitelné plochy. S kavárnou se počítá už dnes, a kdo ví, možná se dočkáme i toho knihkupectví...

-red-





Anna Hogenová ve Vinoři!

Oznamujeme termín dalšího vinořského diskuzního podvečera, tentokrát s filozofkou Annou Hogenovou

Téma: AUTENTICKÝ ŽIVOT

**Kdy a kde: čtvrtek 15. října 2020
od 18 do 20 h v Hoffmanově dvoře**

Program (předběžně): Jako autentický život označujeme soulad mezi našimi niternými pocity, potřebami či vyznávanými hodnotami a vnějším světem. Usilujeme-li o autentický život, stojí v centru našeho snažení touha stát se tím, kým jsme svou podstatou, a nežít život přizpůsobený např. někdejšímu požadavkům našich rodičů a učitelů, nebo tlakům a trendům společnosti. Autentický život, navzdory deklarované svobodě není samozřejmostí. Ať už jde o vztahy v rodině, s přáteli, na pracovišti, o náš vztah k penězům, tvořivosti, politice či spiritualitě, jejich "úspěšnost" či "neúspěšnost" vždy zrcadlí hlavně to, jaký vztah máme k sobě samým a jak jsme ukotveni a „zmocnění“. Jaké jsou předpoklady, poklady a rizika autentického života? A proč ho potřebujeme žít?

Prof. PhDr. Anna Hogenová, CSc. je česká filosofka, fenomenoložka. Absolvovala gymnázium v Žatci, kde mezi její učitele patřil i Zdeněk Svěrák, poté FTVS UK a FF UK. Přednáší na Pedagogické fakultě UK, kde je zároveň vedoucí Oddělení filosofie a etiky, a na Husitské teologické fakultě UK, kde je zároveň vedoucí Katedry filozofie. Zabývá se tématy jako pohyb, pravda jako neskrýtosť (aletheia), tělo, tělesnost či filosofie sportu.

Těšíme se!

Za pořadatele Eva Labusová

Hoffmanův dvůr v galerii La Femme

Pro hltavé milovníky kulturního menu nastalo období velkého duševního hladu. No, ale co s tím? Zrušená filmová představení, koncerty, dětská divadélka, besedy, kvízy či taneční kurzy swingu. To vše nabízel Hoffmanův dvůr v době, kdy nás karanténa izolovala od veškerého společenského dění. V čase, který nám nedovolí navštěvovat živé kulturní akce, jsme pro Vás připravili ve spolupráci s Galeríí La Femme malou ukázkou z výstav, které jinak v této galerii probíhají velmi pravidelně a téměř 10 let

jste je mohli navštěvovat i v restauraci U Černínů, kde dodnes probíhá výstava vinořské výtvarnice Aleny Růžičkové. Věříme, že i na tak neobvyklém místě, jako je nevyužitá informační skříňka Hoffmanova dvora, umístěná u zastávky busu, Vás náš malý počin potěší na duši. První výstava se jmenuje „Hudba v obrazech 2019“ a po dobu, než se kulturní scéna uvolní, Vás budeme takto seznamovat s dalšími předními českými výtvarníky.

Ilja Vlček

Chcete zkusit swing?

Takto jsme na počátku letošního roku oslovili vinořskou veřejnost a pozvali zájemce na čtvrtek 27. února 2020 do Hoffmanova dvora. V předem deklarované atmosféře přijetí a nesoutěživosti se pod vedením tanečních mistrů Adama Hroudě a jeho partnerky Aničky sešlo neuvěřitelných 23 párů, které se v rytmu „quick quick slow slow“ s odvahou sobě vlastní oddali pohybu, pro některé známějšímu a pro jiné zcela novému. Těšili jsme se na březnové pokračování, leč strašlivá epidemie nám v tom

zabránila. Touto zprávou připomínáme, že jakmile se koronavirová vichřice přezene, swing ve Vinoři bude pokračovat. Pozvání včas zveřejníme na stránkách Hoffmanova dvora a na webu Sdružení pro Vinoř. Pokud nejste přihlášení, pište na adresu adamhrouda@seznam.cz. Vítány jsou jak páry, tak jednotlivci, ochotní svého tanečního partnera teprve najít. Věk nerozhoduje, těšíme se na kouzlo mezigeneračního setkávání.

Za pořadatele Eva Labusová



Obnovíme provoz?

V současné době, kdy se vládní nařízení mění ze dne na den, je těžké cokoliv plánovat a slibovat. Jsme na tom všichni stejně, všichni vyčkáváme a přizpůsobujeme se. Už je tomu víc než měsíc, co jsme museli zavřít prostory našeho centra a vyčkávat a přizpůsobovat se i my. Našli jsme mezitím pro vás, s pomocí šikovných švadlen, stovky roušek. Dezinfikovali jsme prostory včetně všech hraček z herničky, vymalovali jsme knihovnu a obalili knížky, aby byly omyvatelné. Abyste k nám lépe trefili, rozvěsili jsme po Víně nové orientační cedule. Dokoupili jsme nové knížky, připravujeme letní příměstské tábory a z celého srdce doufáme a věříme, že budou po-

voleny. Plánujeme na červen malé divadelní představení pro děti a rádi bychom ho odehráli v naší malé zahrádce.

A kdy se tedy centrum opět otevře? Podle posledních informací vlády ČR, která postupně uvolňuje opatření, a po diskuzi s naším zřizovatelem a s radou naší MČ **obnovujeme provoz našeho centra dne 11. května 2020.**

Vše samozřejmě za předpokladu, že nedojde ke zhoršení epidemiologické situace, a zároveň při dodržení přesně definovaných podmínek. Držme si navzájem palce, ať naše sliby a plány můžeme dodržet.

Markéta Kilingerová

Celodenní kurz animace 27.7.–31.7.

S sebou je nutné donést:

- kopii kartičky zdravotní pojišťovny
- prohlášení rodičů o bezinfekčnosti
- léky podle potřeby (připsat jméno dítěte a způsob užívání)
- pohodlné oblečení, popřípadě tepláky na převlečení vhodné pro pobyt v přírodě
- láhev na pití
- dopolední i odpolední svačinu

Stravování

Na objednávku zajistíme obědy v blízké jídelně, www.jidelnaavanti.cz. Cena oběda je zahrnuta v ceně kurzu. Je třeba, aby si děti donesly dopolední i odpolední svačinu. K dispozici je lednice. Pitný režim zajistíme my.

Denní rozvrh

Každý den pracujeme jinou technikou. Program přizpůsobíme dle počasí.

Každý den

- sraz mezi 8–8.30 hodin ve Vincentu – komunitním vinořském centru
- seznámení s programem dne
- dopolední svačina
- výroba dekorací
- oběd
- samotná animace
- odpolední svačina

...vincent.

KOMUNITNÍ VINOŘSKÉ CENTRUM



knihovna

MÍSTNÍ KNIHOVNA

Milí čtenáři,

naše knihovna ve Vincentu se vám všem otevírá znovu v omezeném režimu v úterý 12. 5. a to v obvyklé otevírací době od 9 do 13:30 a od 14:30 do 19 hodin.

Čeká vás zde desinfekce na otření rukou a gumové rukavice, budeme vás pouštět v časových intervalech po 15 minutách. Vracené knihy (podle doporučení z Městské knihovny) budeme nechávat nějaký čas "oddechnout" než je vrátíme zpět do regálů.

VÝPŮJČKY jsou hromadně prodlouženy do půlky června!

VÝMĚNNÝ SOUBOR z Městské knihovny je prodloužen do konce roku.
TĚŠÍME SE NA VÁS!

LANGUAGE
ZONE



Jazyková škola

Příměstské letní tábory

O letních prázdninách 2020 bude JŠ Language Zone pořádat příměstské letní tábory.

Místo konání: Komunitní vnořské centrum Vincent v Praze-Vinoři.

Termíny letních příměstských táborů Jazykové školy Language Zone:

6. 7. až 10. 7. 2020

13. 7. až 17. 7. 2020

20. 7. až 24. 7. 2020

3. 8. až 7. 8. 2020

17. 8. až 21. 8. 2020

▶

každý den
od 8–16:30 hodin,
případně dle dohody

Cena pro jedno dítě: 3.490 Kč

Cena zahrnuje program pro děti, pitný režim a oběd.

Maximální počet dětí ve skupince je 15.

Pro účastníky bude připraven bohatý program s **intenzivní výukou angličtiny**, který bude zajišťován **zkušenými pedagogy a lektory anglického jazyka včetně rodilých mluvčích**. Každý týden bude tematicky zaměřen.

Budeme jezdit na výlety, sportovat, učit se angličtinu, naučíme se něco nového vyrábět, budeme zpívat anglické písničky...

Těšíme se na vaše děti!

...vincent.

KOMUNITNÍ VNOŘSKÉ CENTRUM



Nové knihy duben 2020

- Khaled Hosseiny – Tisíce planoucích růží
- Khaled Hosseiny – Lovce draků.
- Alex Michaelides – Mlčící pacientka

- Rudolf Vrba – Utekl jsem z Osvětimi
- Petra Stehlíková – Nasloucháč
- Jaroslav Rudiš – Grandhotel
- Boris Johnson – Faktor Churchill – Muž, který psal dějiny
- Petra Soukupová – Pod sněhem
- Agentura Dobrý den – Česká kniha rekordů 6
- Miřenka Česchová – Baletky
- Andrzej Sapkowski – Zaklínač II: Meč osudu
- Andrzej Sapkowski – Zaklínač III.: Krev elfů
- Petr Nazarov – Kia Orea E Hora, Příběh ze země Aotearoa
- Maja Lunde a Hans Jürgen Sandnes – Nejúžasnější věc

Letní hudební příměstský tábor



Dětská studia
Pro děti 3 – 12 let

Termín: 10.8. – 14.8.2020

PROGRAM:

Během celého týdne si děti připraví vlastní muzikálové představení. Součástí muzikálového tábora je výuka pěvecká, herecká a taneční, v rámci výtvarných bloků si děti vyrobí vlastní dekorace a masky k představení. Na závěr kurzu uspořádáme představení pro rodiče se slavnostním předáváním certifikátů o absolvování kurzu. Chybět nebudou ani venkovní radovánky. Pro děti je zajištěno celodenní stravování (2x svačina a oběd) a pitný režim.

Cena: 2 500 Kč





Ve škole je teď ticho

TAKOVÉ TICHU, KTERÉ PŘEKVAPÍ, A KTERÉ SI JISTĚ NIKDO Z NÁS NEPŘÁL. JE TO ZVLÁŠTNÍ, JÍT KOLEM PRÁZDNÉ TŘÍDY, KDE SE BĚŽNĚ UČÍ, SVAČÍ, POBÍHÁ O PŘESTÁVKÁCH MEZI LAVICEMI A KŘÍČÍ, STÝSKÁ SE NÁM...

Zápis do prvního ročníku ZŠ

Proběhl ve dnech 1.- 17.4.2020. Mach, Šebestová a paní učitelky letos nepřivítali nikoho, protože díky krizovým opatřením se konal zápis bez přítomnosti dětí. Žádost o přijetí podalo celkem 94 uchazečů, přijaty byly všechny vinořské děti, ostatní jsme bohužel museli odmítnout. Budou otevřeny tři třídy prvního ročníku, umístěny budou ve druhém podlaží hlavní budovy školy a budou naplněné na hranici možností. Po uvolnění opatření plánujeme tradiční schůzku rodičů přijatých dětí ve škole. Termín oznámíme na webu školy.

Zápis do MŠ

Došlo rovněž ke změnám. Proběhne ve dnech 4.- 16.5.2020. Všechny potřebné informace najdete na webu školy https://www.zsvinor.cz/Aktuality-73/Zapis-do-materske-skoly-na-skolni-rok-2020_21---nove-1613.

Současná výuka

Od 12.3.2020 vyučujeme všechny naše žáky v hlavních předmětech distanční formou. Kontaktování byli všichni rodiče, takže všechny děti mají možnost se výuky zúčastnit. Naprostá většina dětí se

do výuky zapojuje. Díky velkému úsilí učitelů a zájmu dětí o práci by nemělo dojít k nedodržení učebních osnov a nutnosti přenášet látku do dalších ročníků. Distanční výuka probíhá v hlavních předmětech, aby žáci nebyli zbytečně zatěžováni velkým rozsahem učiva. Tento způsob výuky je pro učitele mnohem náročnější než klasické vyučování, proto jim patří velké poděkování. Současná situace je samozřejmě velmi náročná i pro rodiče našich žáků, v rodinách se musí touto formou vzdělávat často několik sourozenců a mnozí rodiče také pracují z domova. Chceme jim poděkovat za spolupráci, dohled nad prací dětí a často i pomoc při zvládnutí zadaných úkolů.

Přijímací zkoušky na SŠ

Podle usnesení vlády se mohou žáci devátých ročníků základních škol od 11.5.2020 účastnit výuky primárně za účelem přípravy na přijímací zkoušky na střední školy. Naše škola bude tuto výuku organizovat čtyři dny v týdnu (úterý až pátek) vždy v rozsahu dvou vyučovacích hodin českého jazyka a matematiky. Účast žáků na výuce je dobrovolná a závisí na rozhodnutí rodičů. Termín přijímacích zkoušek byl stanoven na 8.6.2020.

Obnovení výuky na ZŠ a otevření MŠ

Podle současného stavu opatření by se výuka na I. stupni měla obnovit dne 25.5.2020. Docházka do školy má být dobrovolná, pro ostatní bude pokračovat distanční výuka. Zároveň s otevřením ZŠ bychom rádi otevřeli i mateřskou školu.

Vrácení plateb

Rodiče budou informováni o možnostech vrácení peněz za kroužky, plavání, družinu a školné v MŠ. Bude to probíhat postupně, jděme za pochopením.



Návrat do družiny

Je to již dosti dní, kdy byly z důvodu koronavirové prevence uzavřeny všechny školy.

Nemohlo nás tedy v družinovém životě potkat nic nového, žádné nové zážitky, výtvary, akce nic. V tuto chvíli zážívají děti vše se svými rodiči. Jednu novinu přesto máme.

Bohužel bez dětí, ale přišel tolik očekávaný návrat 6. oddělení školní družiny do svých družinových prostor. Mateřská školka již dokončila svoji rekonstrukci, a tak mohla opustit zapůjčené prostory družiny. Je trochu paradox, že tolik dětmi očekávaný návrat přišel právě v době, pro nás všechny trochu zvláštní, ale na druhou stranu vše je již na svém místě a ve chvíli, kdy to situace dovolí, čeká již opět zařízená družina na děti.

Prázdná družina bez dětí, je smutná družina, tak doufám ve vše dobré a těším se se všemi na shledanou v době bez koronaviru.

Lenka Kosmannová,
vychovatelka ŠD

10. ročník pražského Dětského fotbalového poháru

V úterý 14. ledna 2020 odstartoval již jubilejní 10. ročník největšího halového turnaje pro žáky a žákyně 1. a 2. tříd. V průběhu tří měsíců se snaží více jak sto přihlášených školních týmů o co nejlepší umístění. Letos se odehrálo 13. základních kol. Naše škola byla vylosována do 3. základního kola, které se konalo 16. ledna. Už potřetí se hrálo na domácí půdě, v tělocvičně ZŠ Vinoř. Odehráli jsme šest výborných zápasů, ve kterých jsme dali 10 gólů a pouze 1 dostali. Právem se tak pět chlapců a jedna dívka

umístili na úžasném druhém místě a dostali se mezi 28 postupujících týmů. Děti obdržely stříbrný pohár, medaile a fotbalový míč. 1. semifinálové kolo se hrálo 4.3. v hale na Pankráci. Zde jsme narazili na silné týmy a umístili jsme se na šestém místě. Do finále postoupily pouze dva týmy. Děkujeme malým fotbalistům a fotbalistce za skvělé sportovní zážitky a výbornou reprezentaci naší školy. Sportu zdar a fotbalu zvláště!

Sestava týmu ZŠ Praha – Vinoř: Balog Daniel, Čuda Patrik, Jůza Jakub, Kašparová Alice, Klíma Tobiáš, Müller Kryštof a Skalický Václav

P.S. To ještě ani jedna z nás netušila, že to je na dlouhé týdny jeden z posledních fotbálků s dětmi.

Jitka Kuchlerová
Soňa Červenková



Zajímavosti ze školní kroniky: Naposledy se do školy nesmělo před 75 lety

Tento školní rok se pro celou generaci školáků a jejich rodičů stane nezapomenutelný. O tom, že několik měsíců nedocházeli do školy, budou žáci vyprávět ještě svým vnoučatům. Není to ale v novodobé historii Vinoře poprvé. Před 75 lety, když končila druhá světová válka, byla vinořská škola také několik měsíců pro žáky uzavřena. Následkem válečných událostí se po několik měsíců ve škole nevyučovalo. Nejprve to způsobil naprostý nedostatek uhlí, pak bombardování pražského okolí, a nakonec revoluční hnutí. Škola už tenkrát fungovala ve dvou budovách. Obecná škola pod vedením řídícího učitele Josefa Honejska se nacházela na Vinořském náměstí, měšťanskou školu na Prachovické ulici vedl ředitel František Zouzal. Právě František Zouzal tenkrát spravoval školní kroniku a na jejích stránkách popsal události následovně:

■ Leden, únor

Nejprve došlo k prodloužení vánočních prázdnin roku 1944 kvůli nedostatku uhlí. „Jelikož byly školní prázdniny prodlouženy do neurčita, dostává žactvo od 17. ledna domácí úkoly. Úkoly budou dávány jednou týdně ve středu, postupně v jedné třídě, neboť ostatní třídy byly zabrány brannou mocí německou. Vysvědčení za 1. pololetí školního roku 1944–45 bylo vydáno 21. února.“

■ Březen

„Dne 25. března 1945, na Květnou neděli v 11:45, byla leteckými svazy anglo-americkými bombardována místa: Praha-Libeň a Vysočany, Kbely, Čakovice, Letňany, Vinoř, Satalice, Radonice, Horní Počernice, Svěmyslice, Klánovice, Chvaly. Školní budovy byly poškozeny ve Vinoři a Chvalech. Ve Vinoři byl demolován byt řídícího učitele J. Honejska sedmi bombami, které vybuchly před školou.“

■ Duben

„Žáci do školy nechodí, neboť je příliš veliké nebezpečí bombardování. Vyučování bylo nařízením školské úřadovny Praha venkov sever pro nebezpečí ze vzduchu zastaveno.“

■ Květen

„V době revoluce byla budova školní zabrána příslušníky říšského letectva. Vyklidili se dne 9. května a složili zbraně. Budovu nechali v žalostném stavu. Chodby, podlahy a záchody nebyly čišťeny, okna z poloviny vybita, okolí školy zpustlo, školní zahrada byla rozryta protiletectkými zákopy a kryty. Školní zařízení bylo z části zničeno, z části ukradeno, ale k vyhození budovy do vzduchu, jak slibovali, nedošlo. V porevolučních dnech byla budova obsazena Rudým svazem, který se po čtyřech dnech přemístil do Prahy. 15. května byla škola přejata Revoluční gardou a byli do ní umístěni zrádci, civilní Němci, kolaboranti a podezřelí.“

„Budova je zatím nezpůsobilá k zahájení a k pravidelnému vyučování, ale přesto bylo vyučování zahájeno slavnostním způsobem dne 28. května 1945. Po dohodě se správou obecné školy ve Vnoři nastalo vyučování v obecné škole, a sice střídavě po dnech pro obecnou a měšťanskou školu do té doby, než bude budova měšťanské školy po stránce hygienické nezávadná.“

■ Červen

„V červnu uklidili matky žáků, žactvo a dobrovolníci celou školu, umyli lavice, vyčistili okna atd. Byla provedena velká dezinfekce plynem proti hmyzu a dne 7. června bylo zahájeno vyučování v čisté budově. Ještě téhož dne byla ale budova zabrána na dobu tří měsíců 1. tankovou dělostřeleckou brigádou. Takže bylo opět zahájeno střídavé vyučování v budově obecné školy do 25. června.“

„Školní rok 1944-45 byl ukončen dne 12. července 1945 s historickou událostí, že nebyli propuštěni do života žáci, kteří dovršili v tomto školním roce osmiletou školní docházku. Z nařízení ministerstva školství bude prodloužena docházka školní o 1 rok, tedy na 9 let.“

František Zouzal, 1945,
Táňa Grochálová, 2020

Mateřská škola

Usedla jsem k počítači, všude nezvyklé ticho, žádný dětský smích a veselý křik. Je to smutné, až teď si uvědomuji, jak moc smutné to bez dětí v mateřské škole může být. Nikdo z nás si takovou situaci do dnešních dnů nedokázal představit. A ona teď nastala. Nevítají mě ve třídách rozzářené a radostné oči dětí, žádně mě neběží obejmout.

A tak hledám příspěvky, které se uskutčnily v druhé polovině února a první polovině března. Potěšila nás dvě divadelní představení. Jedno s názvem Cirkus na kolečkách a druhé se jmenovalo Ježibaba Kolobajza. Všem se představení moc líbila. Ve třídách probíhalo mnoho činností, na fotografii se představují děti ze třídy Myšek, které tvořily z krepového papíru šaty pro Sněhurku. Rádi jsme chodili do přírody. Ukázkou je třída Jahůdek v našem lese.

Provoz mateřské školy se uzavřel dne 19. 3. 2020. Den předtím bylo přítom-

ných pět dětí z celkového počtu 205. A právě z tohoto důvodu jsme k uzavření mohli přistoupit, jelikož bylo zřejmé, že rodiče provoz MŠ nevyužijí. Zaměstnanci využili prázdných tříd k dezinfekci všech stavebnic, hraček, pomůcek a úklidu veškerých ploch. Jistě jste zaznamenali informaci o proběhlé kolaudaci nové kuchyně v MŠ Mikulovické. To byl impuls pro paní učitelky, které mohly třídy z vedlejších budov přestěhovat zpět.

Teď už jen čekáme, až se uvolní současná opatření a my budeme moci děti přivítat. Doufejme, že se uskuteční naše plány a akce. Tou největší bude návštěva pana Michala Nesvadby, kterého jsem pro děti z mateřské školy pozvala do vinořské sokolovny. Držme si palce, ať se z krásných tříd mateřské školy znovu co nejdříve ozývá dětský smích. Těšíme se na vás, děti!

Jana Kovářová



Drazí Vinořští, kostelní i nekostelní,

chtěl bych využít příležitosti vydání tohoto čísla Vinořského zpravodaje, abych vás všechny co nejsrdečněji pozdravil. Zdravím vás od budovy, která je, troufám si tvrdit, jednou z nejvyšších staveb v naší obci – od kostela.

Prožíváme Velikonoce. Pro někoho jsou to svátky jara, pro jiného neznamenají vůbec nic, pro někoho jsou to svátky Krista Zmrtvýchvstalého. V každém případě mají letošní Velikonoce pro nás všechny jinou podobu, než na jakou jsme zvyklí. I naše farnost měla naplánováno mnoho akcí, ale všechno je najednou jinak.

Pro mne osobně dnešní doba mimo jiné znamená, že bohoslužby sloužím za zavřenými dveřmi kostela, před kamerou, skrze níž se mohu alespoň částečně dostat blíž ke svým farníkům. Už jsem si na ty kamerové přenosy trochu zvykl, začátky však byly těžké.

Přestože se s vámi nemohu setkat osobně, věřte, že na vás všechny v modlitbě myslím. Na vás kostelní i nekostelní. Velikonoce začaly, ale zdaleka ještě nekončí. Posledním dnem Velikonoc je Slavnost Seslání Ducha svatého, jinak řečeno Boží hod svatodušní, který letos připadne na neděli 31. května. Máme tedy dostatek času k prožívání radosti i krásných jarních dnů, a to s vědomím, že je tu Někdo, kdo nás přesahuje.

Ze srdce vám žehnám a přeji vše dobré,
váš P. Stanislav Góra, administrátor vinořské farnosti

lý život. Chtěli jsme ho tímto vydáním potěšit v nemocnici. Před uzavírkou vydání Vinořského zpravodaje ale došlo k události, která zarmoutila nejen všechny Sokoly, ale celou jeho rodinu a všechny, kteří bratra Karla Trosta znali. 27.4. 2020 nás bohužel obrovský sportovec, Vinořák každým coulem, pamětník, opustil navždy.

A TAK TI, MILÝ BRATŘE KARLE, PŘEJEME TO VŠE DOBRÉ V TOM SPORTOVNÍM NEBI. TADY DOLE JSI BYL VYNIKAJÍCÍM A ČESTNÝM ČLOVĚKEM. ČEST TVÉ PAMÁTCE.

Br. František Švarc,
místostarosta TJ Sokol Vinoř

TJ Sokol v čase koronaviru

Koronavirus zasáhl všechny oblasti našeho života a ukázal, že lidská pýcha, důležitost a nadřazenost jsou k ničemu. Naopak, sokolské hodnoty jako zdravý pohyb, zdravý duch, obětavost pomoci a vzájemná sounáležitost, jsou dnes opět mimořádně důležité.

Bohužel jsme museli zavřít sokolovnu i sportoviště. Finanční výpadky naší neziskové organizace jdou do desítek tisíců za měsíc. Naštěstí nám v nouzi rychle podala pomocnou ruku městská část Vinoř, za což ji moc děkujeme. Díky její dotaci letošní rok přežijeme a věřím, že se ke sportování všichni zase brzy dostaneme. Dnes už je možné chodit v omezeném počtu na fotbalové hřiště i na tenisové nebo nohejbalové hřiště. Tato sportoviště jsou přístupná všem po telefonické dohodě. Na našich internetových stránkách www.tjsokolvinor.cz jsou údaje o všech našich oddílech i telefonní čísla na jejich vedoucí. Osobně doporučuji tenis, jedna hodina stojí symbolických 100,-- Kč, když půjdou hrát čtyři hráči, je to na každého 25,-- Kč! Je možné si zakoupit i celoroční klíče. Děkujeme všem členům tenisu i nohejbalu, že za ztížených podmínek po zimě, stejně jako každý rok, obětavě upravili všechna hřiště do provozuschopného stavu.

Snad se nám brzy otevře i sokolovna, aby si mohli zacvičit i matky s dětmi,

TJ Sokol vzpomíná na bratra Karla Trosta



Tělocvičná jednota Sokol Vinoř je naším nejstarším spolkem. V roce 2022 oslavíme 100 let od svého založení. A letos navíc 95 let od postavení sokolovny!

Tento nadpis je dobré si vždy připomínat. Stejně jako obětavé lidi, kteří stáli u zrodu tohoto spolku a kteří pomáhali rozvíjet tolik potřebnou pohybovou všestrannost a lásku k místu, kde žijeme, k naší vlasti a sokolským hodnotám.

Dnes bychom chtěli poděkovat za celoživotní přínos sportu v našem spolku TJ Sokol Vinoř bratrovi Karlovi Trostovi, který momentálně leží v nemocnici. Navíc je bratr Karel Trost nejstarším Vinořákem, v srpnu mu bude 97 let! A je tak jediným naším Sokolem, který je starší než naše sokolovna, které letos bude 95 let! Milý Karle, všichni Ti držíme palce a stejně jako minule Jirkovi Čadkovi, i Tobě přejeme vše dobré.

Toto jsem za TJ Sokol Vinoř napsal 22.4. Nevím, zda tomu osud chtěl, že jsme v tomto vydání chtěli poděkovat zrovna bratru Karlu Trostovi za jeho ce-



Úprava hřišť po zimě

školáci nebo senioři. Hlavně – nenechme se znechutit tím zákeřným virem a nenechme si vzít nebo pomalu, postupně a nenápadně, brát těžce vydobytou svobodu.

V této těžké době patří náš sokolský dík všem obětavým lidem, všem živnostníkům, podnikatelům a organizacím, kteří a které, horko těžko přežívají. Určitě ale bude lépe a společně to všechno jistě zvládneme. Tak tedy:

se sokolským Nazdar – VIRU ZMAR!

František Švarc

Historie: blahopřejný dopis Josefu Hofmanovi (3)

Blahopřejný dopis zakládajícímu členu a 1. čestnému starostovi Tělocvičné jednoty Sokol ve Víně, bratru Josefu Hofmanovi k jeho sedmdesátinám, podepsáni J. Trost, 1. náčelník a J. Nesnídal, 1. jednatel. – 3. část

Hodláme postavit stánek co nejrychleji. Není však pozemku, není dostatek

kapitálu. To už Jsi byl starostou obce. Tvým přičiněním kupujeme pozemek, získáváme peníze pořádáním divadel a jiných podniků. Přes to, že kapitál získaný je pořád malý, ale přes to stavbu sokolovny staviteli Doušovi z Horních Počernic za rozpočtovou částku 250.000,-- Kč zadáváme k provedení. Kde však doplnit chybějící hotovost k získání tak značného obnosu? Tys v závodění, kdo bude mít největší počet pracovních hodin, dával všechny povel, kterými nešetřil, veden nezištnou touhou uskutečnit svůj plán: postavit vinařskému lidu a budoucí generaci tělocvičnu, v níž bude pěstováno tělo a duch podle ideálu zakladatelů Sokolstva: Tyrše a Fügnera. Dovršením Tvé oběti k tomuto uskutečnění rozhoduješ se milý bratře k tomu, co již se v nové době nikde nedělo ---, zaručuješ se tehdy celým svým jménem u Okresní Hospodářské záložny na zaplacení zápůjčky do výše Kč 250.000 – až do úplného vyrovnání.

Vážený a milý bratře starosto Hofmane, sám jsi nemyslel ani nečekal chvály, obdivu a uznání. Tys pouze věřil svému Fügnerovskému svědomí: „Výkonat ne slovy, ale skutky dílo, jež by přineslo plody vzájemnému pěstování též v lásce k Vlasti skutečného bratrství!“ Stavba Sokolovny dokončena, upraveno i cvičiš-

tě a Ty milý bratře jdeš dál, stále vpřed. Dál se staráš o svou sokolskou rodinu. Tak se vyplnila věštba první sudičky: „Pozvedneš své jméno k metě nejvyšší!“

Přichází však rok 1939, k druhé světové válce. Okupace Čech, obsazení Víně hitlerovskými vojsky, kteří tu řádily plných 6 let a 2 měsíců do roku 1945. V roce 1937 provdáváš dcerušku Drahušku. Tvůj synek Josef v ten čas na vojně, se vrací a zakládá roku 1940 vlastní rodinu, žel nešťastně, což Ti působí nejen starosti, ale i bolesti, které jsou čím dál tím větší. Asi r. 1943 má být zabrán Tvůj rodný statek nezákonným způsobem německými chamtivci, se vším příslušenstvím. Že se tak nestalo, můžeš vděčit jen náhodě a v poslední chvíli došlé pomoci od říšského Němce jménem: Karlous (Obersekretär Gestapa).

Zastavena je sokolská činnost – ČOS i s jednotami rozpuštěna – další bolest. Přísnost úřadů v době okupace zvláště u rolnictva byla veliká. Bylo nutno plnit nejen dodávky, ale nad to dodávat přes kontingent a podrobovat se přísným a častým rekvizicím Prodávát – nebo darovat tzv. na černo znamenalo: smrt. A přece z Tvého domu pod ochranou tmy odnášeli mnozí občané zásoby menší, nebo větší, podle nutné potřeby. A většinou za pouhé?: „Zaplať pámbů!“ A pak přišel rok 1945 – osvobození Vlasti i osvobození z obav a starostí z udání a zatčení. Tys věřil s námi, že tak zůstane natrvalo. Ale byla tu předpověď druhé sudičky: „Vypiješ kalich hořkosti až na dno!“

Ještě nebyly uzavřeny rány a bolesti válečné a dochází k novým: Rok 1948 revoluční kvas, zcelování půdy, tvoření zemědělských družstev – socialisace a likvidace samostatného hospodaření. Ve Víně k ustavení samostatného družstva nedošlo, Tys pochopil nutnost ztráty své samostatnosti, ale věřil, že lásky k rodné půdě a práci na ní zbaven nebudeš, že budeš moci pokračovat na ní v budování pro celek.

Když však ani v r. 1950 k vytvoření družstva nedošlo, nabídl celé své životní dílo a dílo po předcích zděděné a Tebou zdokonalené Ministerstvu zemědělství v plné víře ve spravedlivé zhodnocení Tvé nabídky a v plné uznání Tvé ochoty a dobrovolnosti.

Ministerstvo nabídku přijalo, vyslalo znalce k odhadu, kteří s obdivem oceni-

li moderně vybavené hospodářství a doporučili vřele, aby Ti byla zaplacená hodnota v částce Kč 1.250.000,-- a poskytnutí doživotního bydlení. Ministerstvo nabídku i návrh komise v právnicky provedené smlouvě – přijalo – potvrdilo – ale? Slib porušilo, z rodného domu Tě vyhostilo a náhrad nedalo. Stal si se náraz chudým i bez nároku na práci, v níž Jsi a pro ni – v zemědělství byl vychován.

A tu lze srovnat osud Tvůj s osudem z největších bojovníků za pravdu, právo

i víru ve spravedlnost Jana Sladkého Koziny. Kozina obětoval svůj život ně pro vzpouru Chodů, kterou nevyvolal, ale proto, že nemohl pochopit, že by dané sliby a záruky v královských majestátech o věčném osvobození robot a svobod mohly být rušeny a doufal proto do poslední chvíle ve spravedlivý soud.

Proto byla druhá sudička zlá. Ba rani-la ještě dál.

Dokončení příště

Informace ze sportovního areálu Jiřího Čadka

PŘESTOŽE 7.DUBNA 2020 VÝKONNÝ VÝBOR FOTBALOVÉ ASOCIACE ČR (DÁLE „FAČR“) ROZHODL O UKONČENÍ AMATÉRSKÝCH SOUTĚŽÍ VČETNĚ MLÁDEŽNICKÝCH SOUTĚŽÍ A DOŠLO K PROZATÍMNÍMU UZAVŘENÍ SPORTOVNÍHO AREÁLU, NEZNAMENÁ TO, ŽE SE KOLEM FOTBALOVÉHO ŽIVOTA VE VINOŘI NIC NEDĚJE.



Kromě technických úprav areálu, kdy se podařilo natřít lavičky, sloupy za branami, došlo k úklidu celého areálu. Nové kabiny byly vybaveny patřičným mobiliářem. Klubovna se neustále vylepšuje, takže bude důstojně reprezentovat náš oddíl i u soupeřů a rodičů a osob blízkých

od týmů soupeřů. Rádi bychom touto cestou velice poděkovali městské části za podporu při vybavení hráčských kabin.

Především ale Výkonný výbor FAČR odsouhlasil převod členských práv z TJ Sokol Vínor na FK Vínor 1928, z.s.. K tomuto kroku došli po dohodě zástupci TJ Sokola Vínor, vedení Městské části a vedení fotbalového oddílu. Smyslem je vyjasnění majetkoprávních vztahů mezi zainteresovanými stranami. A pokud to umožní situace po pandemii, mělo by být snazší získat samostatnému subjektu prostředky v rámci dotačních řízení na Magistrátu Hlavního města Prahy a Ministerstvu školství mládeže a tělovýchovy na provoz a údržbu areálu.

Vážení rodiče a příznivci fotbalu ve Vínor, věříme, že jakmile se oficiálně otevrou sportoviště a bude možné obnovit tréninky, pokusí se naši trenéři zajistit realizaci turnajů či bude možné podpořit naše dětské fotbalisty alespoň v přátelských zápasech. Věříme, že i u A týmu mužů dojde alespoň k nějakému přátelskému utkání ještě před letní pauzou.

Kromě nového znaku, se kterým si Vás dovoluujeme seznámit, můžete sledovat nové webové stránky www.fkvinor.cz, kde budeme publikovat aktuality.

Přejme si tedy hodně zdraví a sil a bude-li to možné, přijďte podpořit Váš klub FK Vínor 1928, z.s. do sportovního areálu Jiřího Čadka.

Obrazem: mimořádný výlov Biologického rybníka 4. dubna 2020



Ceny inzerce ve VINOŘSKÉM ZPRAVODAJI

	Orientace	Cena bez DPH
1/1 A4	na výšku	2.000,- Kč
1/2 A4	na šířku	1.000,- Kč
1/4 A4	na výšku	500,- Kč
1/8 A4	na šířku	200,- Kč

Ceny za grafické zpracování inzerátu:

1/1 A4: 500 Kč

1/2 A4: 400 Kč

1/4 A4: 300 Kč

1/8 A4: 200 Kč

Pokud se jedná o subjekt s trvalým pobytem,
případně sídlem společnosti nebo provozovnou
v MČ Praha-Vinoř, platí sleva 20 % ze základu daně DPH.

Uzávěrky:

25. 2., 25. 4., 25. 6., 25. 8., 25. 10., 25. 12.

Tel. redakce: 286 851 114



Vážení a milí návštěvníci naší cukrárny.

Máme toho teď moc na srdci, s čím bychom se s Vámi rádi podělili, tak aspoň několik myšlenek.

Jsm rádi, že k nám poslední dobou chodí zákazníci, kteří si plně uvědomují vážnost doby, jsou

rádi, že jsme se rychle přizpůsobili situaci tak, aby byly výrobky i prodej bezpečné a děkujeme všem, kteří si přijdou nakoupit i k okénku a chválí. Dále děkujeme všem zákazníkům, kteří přichází s kladnou energií a jsou milí, což se jim vrací úsměvem, který není vidět pod rouškou, ale z výrazu očí jej snad poznáte. V této době si mnoho zákazníků uvědomuje, že mávnutím proutku může být vše jinak, a proto se musíme vzájemně respektovat a mít rádi.

Až otevřeme po uvolnění pandemie, tak se rádi setkáme se stálými zákazníky u dobré kávy a zákusku, popovídáme si tak, jak jste zvyklí za posledních 25 let, které letos oslavíme. Ještě později upřesníme, jak to v červenci oslavíme. U nás jsme vždy dbali na to, aby to nebyl jen rychlý nákup, ale setkání bylo vždy více osobní a kdo si chtěl popovídat a dovolil nám to čas, tak byla mnohdy i legrace.

Mnoho z vás vzpomíná na loňské setkání o prázdninách, kdy jsme si náhorně ukázali, jak a z čeho se vyrábí kvalitní a chutné zmrzliny, které se nemusíme stydět podat i malému dítěti a samozřejmě to bylo spojené i s ochutnávkou. Pokud to bude možné, tak bychom to pro úspěch mohli zopakovat.

Velikonoční svátky jsme se snažili všem zpříjemnit kvalitní výrobou mazanců, za co vděčíme spolupráci s Mlýnem Voženílek, kteří nám dodávají mouku té nejlepší kvality.

Ještě jednou děkujeme všem milým zákazníkům, kteří v této době podporují české firmy a není jim lhostejné, jaké výrobky budou konzumovat. Budeme se těšit na další setkání a na zpříjemnění vašich oslav s rodinou, dětmi, přáteli nebo svateb.

MAGDA A KAREL SEMECKÝCH



HOTEL *** CENTRUM MARIAPOLI

- Ubytování pro jednotlivce i skupiny
- Snídaně v ceně ubytování
- Kongresové a konferenční prostory
- Pro ubytované vyhrazené parkoviště
- Více informací na:

www.centrummariapoli.cz



AUTO-Tech VINOŘ, s.r.o.
 Lohenická 112, 190 17 Praha 9 – VINOŘ
 Tel.: 286 852 526, Fax.: 286 852 593
www.autotech.cz * prodej@autotech.cz





VÝROBNÍ PROGRAM:

- výroba a montáž nástaveb na užitková vozidla (vainíkové, skříňové, sklápěčové, odtahové, kontejnerové ...)
- prodej přívěsů, sklápěcích návěsů
- opravy všech typů nástaveb
- opravy karoserií, návěsů, přívěsů
- zámečnická výroba, soustružnické práce
- tryskání, zinkování, svařování hliníku
- lakování kvalitními barvami GLAZURIT

AUTO-Tech VINOŘ, s.r.o. – TRADICE A KVALITA

Firma AUTO-Tech VINOŘ, s.r.o. je držitelem certifikátu systému managementu jakosti dle ČSN EN ISO 9001:2009.